Hasan Ulusoy

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.11.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hasan Ulusoy (1959-)

1959 Kırıkkale ili Çelebi ilçesi Karaağaç köyü doğumlu.
Büro Yönetimi mezunu. Kırıkkale Belediyesinde yönetici olarak çalışmakta.
Evli ve iki çocuk babası.

12 basılı eseri bulunmakta... Şiir, hikaye, roman, makale, deneme, tiyatro, araştırma ve senaryo çalışmaları bulunmaktadır.

Yazarlar Birliği ve İlesam üyesidir.

Eserleri:

şiirler: Mahzendeki duygular, Anadolu Neden Suskun? , Bu Memleket Sevilmez mi? , Yüreğimde Dünya Yanar, Gönlüm Seni Özlüyor, Ufukta Çöken Dünya, Gecelerin Ağrısı

Roman: Yürekler Yasa Doydu, Bey Kapısı

Hikaye: İhanetin Resmi

Araştırma: Her yönüyle Çelebi

Tiyatro: Bu Dünyada Biz de Varız

Ab Perestlerine

AB PERESTLERİNE
Olmuyor beyler bu bize yakışmaz,
Bayrağın üstünde bayrak mı olur?
Bunu hazmedecek, insan olur mu,
Varsa ondan daha manyak mı olur?

Milli yükselişi ağır sananlar,
Kafirin yolunu çığır sananlar,
Bu yüce milleti sığır sananlar,
Sizlerden derinde alçak mı olur?

Cebinizde küfrün kirli maaşı,
Birer hainsiniz, millete karşı,
Bu mümin millete, tutmaz bu aşı,
Çınar ağacından kavak mı olur...

Para pul hayali, bir dipsiz kuyu,
Ahmak aldatmaktır, kurnazın huyu,
Bu ark nasıl taşır, bu necip suyu,
Düşman tarlasına savak mı olur?

Batının sözüne hemen kandınız,
Onların dinine de inandınız,
Batıyı millete, bir dost sandınız,
Acep sizden daha, salak mı olur?
Hasan ULUSOY

Hasan Ulusoy

Ah Bu Sevdalar

Ah bu sevdalar...

Yıktığım hayallerim oldu bir zaman
viranelerinde dolaştım yıllarca
bir baykuş kimliğine büründüm
bekledim harabelerinde sevdanın
şom ötüşlerimle incittim umut taşlarını
bilemedim kıymetini sevdanın.

Baktığım hayaller senin oldu sonradan
Tutmak istediğim eller senin ellerindi.
Uykuların göz kırparak kaçtığı gecelerde.
Kalemim seni yazdı, şiirlerimde sen oldun.
Bir sancılı gönülle yürüdüm ıssızlaşan dünyada.
Ağladığım vakitlerde ağrıma sebep sendin
Kıytmetini anlamadın sevdanın...

Uzaktan uzağa bir selam aradım
Bir tatlı muhabbete kaynak olacak bir söz,
Sevdim, diyebilen bir gönül, bir ses
yağmurların yağışıyla yeşeren bir hayal,
damlaların vereceği bir tatlı haber...
Yok, yoksun, sanki seninle tükendi herşey...

Benden ötelere yürüdüm bensiz...
Yıldırımların ışığına düşürdüm gönlümü.
Ölümlere çağrı yaptım türkülerimi...
Ödünç aldığım umutları geri istedi kader.
Ah bu beni sana yakan sevdalar...
Sana yalan göründü saklayarak özünü.
Dudak büktürdü kendine...
Senin sen olmadığın zamanlarda.

Hasan Ulusoy

Akperçemli Güzel'e

Akperçemli Güzel’e..

“Bu bahara sitem ettim dert yandım,
Yarin yolu benden ıradı şimdi.
Bir gün bile doya doya sevmeden,
Aşkı el gönlünde aradı şimdi.

Yüreğimde perçemli bir kuş vardı,
Konduğundan beri bana ile ağlardı.
Kanadından ağıt döküp canıma,
Gözyaşıyla yaralarım bağlardı.

Yıkamıştım gönül sularında bir zaman,
Kurutmuştum sevdaları gönlümde.
Bu gidiş, bu ayrılış, bu sökülüş,
Korkarım ki gün koymadı ömrümde….

Nilüferler seyrederdim yanaklarında,
Bakışlarında bin türlü yara izi,
Tutmuş yıllarca sevgi adına,
Sevgiyi bilmeyen her sevgisizi…

Bir gece ayrılık türküsü geldi dudaklarıma,
Söyledim, inledim, en gamlı haliyle.
Sormak bile ölüm oldu,
Bu ayrılık nasıl oldu, ne diye…

Sevdamızı kaybettim sokaklarında,
Yalnızlıkla dolaşırım el ele.
Koparılan bir kırık gül,
Uçup giden yaralı kuş,
Nereye kondu bilmiyorum,
Biliyorsan söyle Kırıkkale…

Teselliler tecellinin önünde,
Bir zerre kadar küçülerek eğilmiş.
Benim diye can evimde tuttuğum,
Bilemedim,
Meğer benim değilmiş.

Bulduğu gönülde nasıldır yeri,
En huzurlu mekanları buldu mu/
Ellerimden ayrı düşen elleri,
Yaban elin avucuna doldu mu?

'Sen yoksun artık yüreğimde',
Diyebilmem ölüm gibi zor şimdi.
Onun için yıllar yılı yanarken,
Gamlı gönül yar gönlünde hor şimdi…

Yolun açık ola perçemli kuşum,
Sevgin benim ile gider ve gidecek.

Dönüşünden kesilirken umudum,
Bir veda busesi bile çok artık bana,
Sessiz sedasız bir gönüle gir, şimdi…

Hasan Ulusoy

Alçiçek

AL ÇİÇEK

Yar gönlünde açılmanı beklerim,
Ne zaman uğrarsın yaza al çiçek.
Sen açarsan viran gönlüm şâd olur,
Fazla heves etme naza al çiçek.

Sen sevmişsen, seven gönlü bilirsin,
Sen kendini, dost gönülde bulursun
Saksılara inme, çürür, ölürsün,
Dağlar mesken olsun size al çiçek.

Aç gönlünü, yârin gelmek isterse,
Gönlünde misafir olmak isterse,
Bir hoyrat gelirde yolmak isterse,
Diken vur, değmesin öze al çiçek.

Koy bülbülü, gelip sende şakısın,
Kızlar, halısına seni dokusun,
Aşığa ilham ver şiir okusun,
Başlasın efkârla söze al çiçek.

Hasan Ulusoy

Aman Ha

Aman Ha

Birbirini sevenler, aşka fesat katmasın
Seven insan gurbeti, mesken tutup yatmasın.

Hicranın azâbını kolay sanıp yüklenme,
Çekilen dertle mihnet, özünü kaynatmasın.

İkiliğe düşünce, birlik ruhu tez ölür,
Dost olanlar yanılıp, fesat yolu tutmasın.

Her sırrın bilinmesi, elzem olmaz insana
Yeter ki, insan olan, Hâlik'ı unutmasın.

Kalbi ihlâs temizler, ibadet ana şarttır,
'Kalbim temiz' diye, kul kendini aldatmasın.

Çiçekten çıkarırken balı, küçük bir varlık
Özünü yaralayıp, çiğdemi ağlatmasın.

Doktorlar anlamadı, izah ettim derdimi
Dokunup yaralara, incitip kanatmasın.

Hasan Ulusoy

Anadolu'da Bir Bahar

Dolandım üzerinde yüreğimde sevdalar.
Her taraf çalı diken, gidilecek yolu yok.
Bir küllükte yetişmiş, dalı kırık gülü yok.
Mateme düşmüş her yan, ortalıkta ölü yok.
Ne ihtiyarında nur, ne gencin de sevda var.

Nerdesin mor poşulu, ak benizli Sevda yar.
Yıkılacak viranda, aşka düşmüş deli yok.
Uzattığım elimde, tutunan dost eli yok.
Cebimde sakladığım, yar saçının teli yok.
Ne türkümü dinleyen, mor belikli Sevda var.

Gün çileli gamlıdır, dağdan nazlanır iner.
Işığıyla uyanan, nur benizli Ali yok.
Gölgesinde dinlense, ağaç kesik, dalı yok.
Çobanlar görünmüyor, güdülecek malı yok.
Boşalmış yazı yaban, kuru hayale yanar.

Türküleri duyulmaz, kahır çeken kul mu var,
Mektuba çiğdem koyup, sevgiliye kim salar,
Issız köşeler öksüz, ağlayanı kalmamış,
Yürekler yabanidir, sevda değil kin dolar.
Gönülden gönüle gizli giden ince yol mu var.

Hasan Ulusoy

www.antoloji.com - kültür ve sanat

Anadolu'm Konuşmaz

Anadolu’m konuşmaz

Dağlara yürüdüm, dağlara çıktım,
Yaban çiçekleri saksıya inmiş,
Issızlaşan obalarda sükut var,
Mezarlık havası üstüne sinmiş,
Ne hikmetse Anadolu’m Konuşmaz.

Kuşlar sessiz böcek keyifli ötmez,
Kıvrılan yollarında tükenmiş insan,
Kayabaşı garip, kayalık yasta,
Oturup kavalın, çalmıyor çoban,
Ne hikmetse Anadolu’m konuşmaz.

Harman yeri bomboş, geceler sessiz,
Seyredilmez artık, saman yolu da
Ateşböcekleri şarkı söylemez,
Geceler donuktur, Anadolu’da,
Ne hikmetse, Anadolu’m konuşmaz.

Desenleri sevda kokan yorganın,
Efsunlu kokusu gelmiyor, gelmez,
Yıldızlar duygusuz, yıldızlar sönük,
Artık ilham verip, kalbe yönelmez.
Ne hikmetse Anadolu’m konuşmaz.

Dağlara yürüdüm, çayları geçtim,
Sıyrıldım şehrin sefilliklerinden,
Ellerim boş döndüm, yüreğim ezgin,
Bir şey yok, eski güzelliklerinden
Ne hikmetse Anadolu’m konuşmaz.

Hasan Ulusoy

Anadolu'ya

Anadolu’ya

Nice gecelerim var uykusuz,
nice günlerim var neşesiz,
Hep seni düşünmekten, sana yanmaktan.
Sularımın taş olduğu günler var,
Ekmeğimi zehire buladığım anlar.
Bir yürek çırpınırken,
Bunca gönül yanarken,
Sen hala susarsın, sen hala sessiz,
Taş kesilmiş gibisin, duygusuz, hissiz...
Acımaz mısın,
Çocuk yaşta tutulduğu sevdanın
Ateşine yanana?
Sen ki, yedi düvele vicdanını sererek,
Can bitiren yer idin...

Şimdi senden beklenilen,
Hoşça bir seda, yiğitçe bir tavır.
Sana yakışan da budur,
Yakışan budur sana.
Kurtul artık meskenetten,
Susma Allah aşkına
Haykır,
Haydi haykırsana...
Sevdanda düğüm düğüm ümitler,
Yolunda eğilmiş, feda edilen başlar.

Bu yüzden şiirlerime gelmedi
al dudaklı kızlar,
bu yüzden sancılanan yüreğimin çilesi.
Niye,,.bir tebessüm hakkımı alamayışım.
Bu kadar suskun kalmana sebep mi var?
Ses ver artık Anadolu, fazla geldi bu şikar...

Hasan Ulusoy

Anadolu Konuşmalı

Bunca zaman sustu; yeter,
Anadolu konuşmalı.
O susarsa, erir biter,
Anadolu konuşmalı...

Yamacıyla, beli ile,
Dağ süsleyen gülü ile,
Hemde, kendi dili ile,
Anadolu konuşmalı...

Şehidini al kanıyla,
Dünyayı tutan şanıyla,
Çile yüklü insanıyla,
Anadolu konuşmalı...

Toprağında, insan teri,
Her insanı gönül eri,
Sükunetin değil yeri,
Anadolu konuşmalı...

Bayrağı, yıldızım, ayım,
Gölgesine olmaz doyum,
Tarladaki emmim, dayım,
Anadolu konuşmalı...

Her gönül bir sevda kabı,
Sevgi taşır teyze, bibi,
Gönülden geldiği gibi,
Anadolu konuşmalı...

Haykırışı fitne boğar,
Üzerine rahmet yağar,
Nurlu günler böyle doğar,
Anadolu konuşmalı...

El alçağı neden azsın,
Üzerine zehir kussun,
Susacaksa, onlar sussun,
Anadolu konuşmalı...

O'nun haykırdığı anda,
Velvele kopar cihanda,
Moskova'da, Vaşington'da
Anadolu konuşmalı...

Anadolu'm o, her şeyim,
Vilayetim, ilçem, köyüm,
Sen sussan da Ulusoy'um,
Anadolu konuşmalı...

Hasan Ulusoy

Ankara

Çocukluğumun güzel, sessiz kenti,
Halen yüreğimde kalmış uyursun.
Yaşadığın gürültülü halinde,
Sanmam eski tadı şimdi bulursun.
Benzemezsin, bildiğim o diyara
Değişmek nankörlük müdür, Ankara.

Dalında yoğurdu, çan çalıp gezen,
Koca sinilerde giden aklıklar.
Aktarcı beygirinin kişneyişi,
Nal sesiyle akislenen sokaklar.
Hani elimdeki, kuruştan para,
Bereketin kaybolurken Ankara...

At pazarı yokuşunda, sanatkar,
Şal dokuyan güzelleri görürdük.
Akmavi gökyüzünde turnalar
Peşinde dumandan avcılar gördük.
Vurulmuş, turnamın yüreği yara
Ne edecek artık sen de Ankara...

Örf getiren, ak poşulu anamın
Yarı çıplak yosmalarla işi ne?
Et pazarı kesilen sokakların iğrenç,
Kopuk ruhlular çöreklenir başına.
Baktım güzellerin ruhları kara,
Bunlar mı gönül eğleyecek Ankara.

Yeşilin, gök tutan dalları vardı,
Gölgesinde oynuyordu çocuklar...
Bahçeli evlerin orta yerinde,
Kara kazanlar kükrer, kaynardı.
Güzeller olurken başında sıra.
Betonlar içinde biten Ankara.

Senin güzelliklerin tek sana has
Sana imrenirdi başka şehirler.
Bir grup uğradı, muhteris, zalim
Ne gönlünde sevgi, ne bedende ter.
Onların dinleri, imanı para,
Onlar seni, senden etti Ankara.

Utandım geldiğin noktada senden,
Alnımdaki kara lekeye rağmen.
Ne oldu böyle sana, ne ettiler,
Hangi ihanete kurban gittin sen,
Hava zehir, damarımda kan kara,
Karalar içinde kalan Ankara...

Hasan Ulusoy

Arkadaş

ARKADAŞ

Ağladığım günlerim vardı,
dizlerinde başım.
Her damla göz yaşıma,
Kaç ırmak ağlardı.
          dinmemesine gözünde yaş,
          ağlayanım gitti şimdi arkadaş,

Bir gurbet okyanusunu
serdi kader önüme.
dost bir yanda ben bir yanda,
en kederli günüme.
          ağıt yazdım kahırla gamla,
          hicranın verdiği, gamla ilhamla..

şımarık bir sevdanın,
en uslu anında.
Sersemleşen bir yürek,
sevginin divanında.
          eğilmiş, başı yerde sancılı,
          vurulmuş, gamda, darda, sancılı...

gülleri kırmak gelir içimden,
dikenlerle beraber.
bilmediğim ümitlerle,
görmediğim düşlerimle,
          gezerim, dolaşırım, gönül zorda, sancılı,
          bir ben kaldım bilinmedik, bu diyarda sancılı...

Hasan Ulusoy

Aşık Laçin'e Nazire

AŞIK LAÇİN'E NAZİRE

Yıl doksan yedi, temmuz yirmiüç,
Akşam eve hasta gelen yavrucan.
Gittiği tabipten deva ummayıp,
Kendi kaderini bilen yavrucan.

Karşımda dururken, eli belinde,
Bir kelime saklı kaldı dilinde,
O akşam düşünüp kendi halinde,
Umutsuz hayale dalan yavrucan.

Umudu hayali bitmiş dünyada,
Mecali kesilmiş, vermemiş seda,
Anaya babaya etmeden veda;
Sessiz yatağında ölen yavrucan.

Açtın yüreklere derince yara,
Yediğim zehroldu giydiğim kara,
Kendisinden babasına hatıra,
Bir kuru hayali kalan yavrucan.

Ulusoy, takdir bu, sabreyle yine,
Kader dümenini vurdu engine,
Şu fani dünyada onaltı sene,
Takdirin önünde yelen yavrucan

Hasan Ulusoy

Atışma- B.Doğan'la

Atışma- B.Doğan'la

Yine yaşardı gözlerin;
Ağlamanın faydası yok…!
Yaran sandığından derin,
Dağlamanın faydası yok…!

H.Ulusoy
Gözlerinden yaş gelirse
Ağla ama el bilmesin.
Yaran derinse derdinle
Dağla ama el bilmesin

B.Doğan
“Etik” noksan, “etek” yarı,
Tohum ekin, mahsul darı!
Üç aşağı, beş yukarı
Sağlamanın faydası yok…!

H.Ulusoy
Etik yoksa etek nider
Sağlam tohum mutlu eder,
İki kere iki bazen, altı yedi eder
Sağla ama el bilmesin

B.Doğan
Namusun adı dolaşır,
“Hortum” Allah’a ulaşır,
Yolcu yoluna yaraşır;
Eğlemenin faydası yok…!

H.Ulusoy
Namussuzun, yuh canına
Hiç güvenme imanına
Gücün varsa gir kanına
Eğle ama el bimesin

B.Doğan
Sanat sevdası arkada,
Bölücü müzik erkete!
Gitar assolist türküde;
Bağlamanın faydası yok…!

H.Ulusoy
Sanatı atmış arkaya
dikkat et hain markaya
Gitar değil bu türküye
Çal bağlama el bilmesin

B.Doğan
Kıranlar kırıyor “fay”ı!
“Cunta” amca, “işgal” dayı!

Koçu, sığırı, “manda”yı
Yeğlemenin faydası yok…!

H. Ulusoy
Zor kırılır Türk'ün fayı
AB ve ABD, alçak dayı
Koçu sev de kov mandayı
Bağla ama el bilmesim

B. Doğan
Bayrak küskün, şehit yaslı,
Torun meczup, nene süslü!
Namlu eğik, süngü paslı! ! !
Yağlamanın faydası yok…!

H. Ulusoy
Atar bir gün nenem süsü
Biter bir gün şehit yası
Silip silahlardan pası
Yağla ama el bilmesin

B.Doğan
Obalar güreşe hasret;
Kılıçlar ateşe hasret;
Ekinler güneşe hasret;
Çağlamanın faydası yok…!

H.Ulusoy
Güreş tutsun yiğit erler
Kılıç tutsun, çelik eller
Sana imrensin seller
Çağla ama el bilmesin

B.Doğan
Şairim indiler dağdan,
Bağcıyı kovdular bağdan,
Anlayan anlar edadan;
Söylemenin faydası yok…!

H.Ulusoy
Gerekirse inme bağdan
Bağ seninse çıkma bağdan
Yılgınlara, geçmiş çağdan
Söyle ama el bilmesin

Hüküm
Eller ele hizmeti şeref bildi şan bildi
Batının kahpeleri yurdumu vatan bildi
İsyan ederdi millet böyle sessiz değildi
_______tarihi unutturdu, kalmadı zihinde iz
_______buna sebep olanlar, bir kaç soysuz şerefsiz....

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Atışmalar 1

Feride Özmat:

Hazin bir sesti gönlüm karanlık anılarda,
Kaybolmuştu gözlerim soluksuz sızılarda,
Baktım yakamozların çırpınır kıyılarda;
Dünyama muştuları saçarak geldi sevgin.

Hasan Ulusoy:

Hazin bir sesti ruhum o sesle çınlıyordu,
O sesle koptu geldi, ifritlerden bir ordu,
Mevsimler çekip gitti, güz de baharlar durdu,
Harabe yüreğimde açılan güldü sevgin...

Feride Özmat:

Kah şefkatli bakışın düş yarattı canımda,
Kah harlı dizelerin korlar yaktı kanımda,
Gün oldu tufan olup kavurdun hazanımda;
Hüznü aralayarak gönlüme daldı sevgin.

Hasan Ulusoy:

Kah şefkatli kah hain, bakışında can buldum,
Yaş yerine gönlümde, sele nisbet kan buldum,
Hazan mevsimi geldi, mihricanı ben buldum,
Henüz bahar gelmişken, hicranla öldü sevgin...

Feride Özmat:

Yuva arayan kalbim avuçlarına kondu,
Sandım çalıkuşunun savruluşları sondu,
Yokluğunu duyunca ürkek siması dondu;
Yüreğimi göklerden yerlere çaldı sevgin.

Hasan Ulusoy:

Yuva arayan kuşlar, kanadında ter taşır,
Sevda dağdan ağırdır, onu seven yar taşır,
Sır yüküne dikkat et, onu yiğit ser taşır,
Yiğitçe sevdi seni, tek sırdaş bildi gönül...

Feride Özmat:

Aylardır boynu bükük sözlerime bakmazsın,
Kalemimden sözcüğe akan yaşı takmazsın,

Papatyalar yolsam da fallarımda çıkmazsın;
Hasret yapraklarıyla sararıp soldu sevgin.

Hasan Ulusoy:

Aylardır boynu bükük, viraneler dolaştım,
Ne gamlara baş eğdim, ne dertlerle dalaştım,
Yar ben seni görmeğe, kırk tepeden yol aştım,
Şimdi benden uzakta, el gönlüne daldı sevgin...

Feride Özmat:

Kumral sesin rengini delice özlesem de,
Yitirdiğimiz aşkın yolunu gözlesem de,
Yaktığım mısraları herkesten gizlesem de,
Suskun hatırasıyla mazide kaldı sevgin.

Hasan Ulusoy:

Kumral sesin rengini ak benizde aradım,
Hayalimde saçlarını ellerimle taradım,
Saklı kaldı gönülde, gün görmedik muradım
Gittin el yüreğine, beni bilmez oldu sevgin..

08 - 12.Kasım.2005

Feride Özmat // Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Atışmalar F.Özmat

Atışmalar F.Özmat

Feride Özmat:

Yitik düşün şarkısı savrulunca hazanda,
Sözlerim yağmalanıp tutuklandı zindanda,
Açmazda kaybolunca bitti yolum hüsranda;
Boynu bükük gönlümü görür mü ki sevgili?

Hasan Ulusoy:

Yitik düşün umudu, döner durur hazanda,
Tutuklanan yüreğim, mıhlıdır bir mekanda
açsam yar yüreğinde, güller ile nisanda,
Gönül gözün açarak, görürse canım kurban.

Feride Özmat:

Karmaşa fısıldayan yeller esti serinden,
Kalbe sızan hasretle yaralandım derinden,
Dize gelen gözlerim kalkamadı yerinden;
Şu sırça yüreğimi kırar mı ki sevgili?

Hasan Ulusoy:

Karmaşa vesveseler, örseliyor derinden,
Bu sersem serkeş ruhum, çekti gitti yerinden,
Seherde bir yel eser, ilham verir serinden,
Gül yerine dikeni, kırarsa canım kurban.

Feride Özmat:

Hareli tebessümü silinmedi rüyamdan,
Doyamadığım sesi uçtu harlı hülyamdan,
Hüznün mahzun sarısı kaybolmadı dünyamdan;
Titreyen kollarımı sarar mı ki sevgili?

Hasan Ulusoy:

Hareli yüreğimde, dağlar oluştu gamdan
Kırk küsur yıl geçti de, gam gitmedi dünyamdan,
Ağrı acı eksilmez, kabuk tutmaz yaramdan,
Varsam yar kapısına, sararsa canım kurban.

Feride Özmat:

O öksüz benliğimi tamamlayan yanımdır,
Buruk bakışlarıma kıyamayan canımdır,
Saklı ülkelerdeki kimsesiz ozanımdır;
'Elini versen' diye sorar mı ki sevgili?

Hasan Ulusoy:

O öksüz benliğimle, garipleşen canımdır,
Hasretini çektiğim, canımda cananımdır,
Bu dünyada ararım, sevgili gümanımdır,
Eğer bir gün görür de sorarsa canım kurban.

02.Kasım - 06.Kasım / 2005

Feride Özmat - Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Ayrılığın Kararı

Ayrılığın Kararı

Sensiz yürüyorum,
Ne umudumda hayat, ne gönlümde huzur var
Sonu meçhul bir yol
Ötelerden ötede, tek seni, tek seni görüyorum.

Ve bir mübarek gün
Karanlıkları yırtarak düşüyor gönül ufkuma
Ellerimde saçların
Yıldızlardan ilham alıp, mısra mısra örüyorum...

Arkama bakıyor
Kaybolan canlara takılıyor bir anda gözlerim.
Hicran türküleri
Sarmalına almış gönülleri, uğrun uğrun yakıyor.

Ve mübarek bir ses
Yankılanır yamaçlardan, döner geriye, bana gelir
Yüreğimde umudun
Seni andığımda başlıyor, hayata karşı heves.

Sensiz yürüyorum
Tırnaklarım sızılarla ağrılarla büyüdükçe büyüyor,
Bırak beni mutlu ol
Mutluluğu yüreğinde ben olmadan görüyorum
Ayrılık kararına şimdi hak veriyorum....

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Ayrılıp Giderken

Bu sabah gördüm yüreğimde,
Ölümün suskun figanını.
Bahçedeki çiçek tutan ağaçların,
Ruhumdaki sıkletini.
Tereddütler başladı varlığımda,
Yarını gölgeleyen sancılar,
Bu günü yok eden acılar.
Bilmiyorum, dünden kalma neyim var.

İlk defa örselenmesi değil,
Vurduğu sahillerde yıkılan bir ben oldum,
Acıların denizinde.

Kapıları kilitlenen yar yüreği,
Başkalarına açık şimdi.
Bunca zaman giremediğim gönüle,
Bir anda pervasızca giren kimdi?

Bir kısrak edasıyla salınan,
Sevdamın sembolü güzel.
Bilmediğim bir yüreğe yürüyor.
Bana açılmadık gönül kapısı,
Açık durur, bir başkası giriyor.

Dağlara yürümek gelir içimden,
Mecnunu aramak, derin sahralarda.
Acımak… yanmak ve kızıl şafaklarda,
Kabuslarla uyanmak…

Yaraların soğuduğu gün var mı,
Bilmediğim kaderimin bir yerinde.
Bilmez ki, atıp giderken beni,
Açtığı yaralar gayet derinde…

Gidişine bayram eder,
Bezginliği varmış ki benden.
Suskun yüreğime kulak mı verir,
Tuttuğu bir elde,
Ayrılıp gider.

Hasan Ulusoy

Bayram Ediyor

Bayram Ediyor
Yüreğime bıçak gibi düşen sevda sendense,
Ağrıma acıma bakma, canım bayram ediyor.
Gözlerimde yaş tükendi, yaş yerine akarken,
Damarında coşmuş akan,kanım bayram ediyor.

Kutup yıldızıymış aşkım, yönümü onda buldum,
İhlasımı imanımı, dinimi onda buldum,
Şerefime dudak büktüm, şanımı onda buldum,
Yarınıma alkış tutar, dünüm bayram ediyor.

Yar, bir mübarek meskende yüreğimi kabul et,
Ben mücrim bir kulum doğru, sen değilsin muhannet,
Bu zemin aşkımı bilmez, beklerim senden davet,
Aşkın ile şeref bulan, şanım bayram ediyor.

Yedi kat yer yedi kat arş varsa anlasın beni,
Varlığım secdede bekler, vuslat gününde seni,
Neyleyim hicranda kalan, aciz ruhu bedeni,
Sana doğru geliyorum, yönüm bayram ediyor

Hasan Ulusoy

Bayram Günleri

Bayram Günleri

Hırsın ihtirasın, aşka himmete
Döndüğü günlerdir bayram günleri.
Öfkenin hiddetin, kinin garazın
Yandığı günlerdir bayram günleri...

Uzanan ellerde,şefkatin nuru
Her insanda insan olma şuuru
Nefiste var olan, kibir gururu
Yendiği günlerdir bayram günleri

Esas olan ruhtur, ceset vesile,
İnsan hizmetine koş heves ile,
Rahmetin gönüle bir ilahi ses ile
İndiği günlerdir bayram günleri...

Mü'minler kardeştir, olan varıyla
Aşar müşkilleri, iman zoruyla
Günahın isyanın tevbe nuruyla
Yunduğu günlerdir bayram günleri...

Mü'min güven duymaz dünya malına,
Sarf eder varını Allah yoluna,
Allah'ın lütfunu, mü'min kuluna
Sunduğu günlerdir, bayram günleri...

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Beceremedim

BECEREMEDİM

Akıl yordum, bana, bende,
Çözmeyi beceremedim.
Göz, gönül yorup okudum,
Yazmayı beceremedim.

Çok sevdim, sılayı, yurdu,
Bu sevgi gönlümü yordu,
Nefsim isyanın duyurdu,
Ezmeyi beceremedim.

Doğdum, düştüm zorlu yola,
Eksilmeden arttı çile.
Kulların gönlünden hile,
Sezmeyi beceremedim.

Belki gönül buna lâyık,
Deniz azgın, çöktü kayık,
Bir gün bile, başım ayık,
Gezmeyi beceremedim.

İşte geldi ömrün sonu,
Gönül farketmedi bunu,
Her mel'unun oyununu
Bozmayı beceremedim.

Hasan Ulusoy

Beklediğin Boşuna

Beklediğin boşuna...
Niye böyle bu köhnede durup şaşkın beklersin
Yâr ararsın, yâr bulunmaz, beklediğin boşuna.
Çöl kesilir sevda yakar gönlümü kavurarak
Kar ararsın kar bulunmaz, beklediğin boşuna.

Mutlu olurum cananım candan selam verince,
Ne aradım, ne buldum ki, ne var yerli yerince,
Yanılarak bir kerecik, şans yüzüne gülünce,
Zar ararsın, zar bulunmaz, beklediğin boşuna.

Deniz gözlü, dar benizli, cana ateş atarken,
Karga gelip gül başında, nağme kırıp öterken,
Senin gülün senin değil, el bağında biterken,
Hâr arrasın, hâr bulunmaz, beklediğin boşuna

Hasan Ulusoy

Bekleyiş

Bekleyiş
Yüreğime gözlerimden kan düşer,
Hicran bana neler etti göresin.
Hikmet deryasından yanan gönlüme,
Muhabbet tasıyla bir su veresin.

Kurt önünde saklı duran kuzu var,
Uzaktan uzağa anası ağlar,
Açılmış yaralar, kim gelip bağlar,
Can ehlinden merhem bulup süresin.

Körlerin gözünde nurum bilinmez,
Kolayım bilinmez, zorum bilinmez,
Ağlarım sızlarım, zarım bilinmez,
Kimse sarmaz yüreğimin yarasın.

Yüreğimde yaraların derini,
Bilen olmaz yaraların yerini,
Gam köyünde gezen garip birini,
Yar vefasız, gelip niye arasın.

Yandım yandığımı dost anlamadı,
Sitem etti yaralarım kanadı,
Gönül varıp dost gönlüne tünedi,
Bilemedim bu vuslatın süresin.

Hasan Ulusoy

Ben Beni

Alışmışım hicrâna, vuslat gibi derdim yok.
Âşinâ idi gönlüm, kederden, gâmdan ettim.

Çağırdım seher vakti, dudağımda türküsü
Yâr dizine baş koyan, gönlümü demden ettim.

Gemimi deniz tuttu, yolumu harâmîler
Ruhum dûadan oldu, gözümü nemden ettim.

Bir dâne idim yolda, su gördüm, başak oldum,
Değirmene uğradım, kendimi candan ettim.

El bilmez yandığımı, dumanım gizli benim
Figânımı yürekten, gözyaşım kandan ettim.

Tükenmez işvesine, uyup gittim dünyanın
Yoğruldum çile ile, ben beni benden ettim.

Hasan Ulusoy

Ben mi Ağlamayım?

Ben mi Ağlamayım?

Ben mi ağlamayım/ ben mi.
Ağlamamayı bilemedim bir türlü.
İyi bak, kalb gözün varsa kalbime,
Bir yerinde bir tebessümlük,
Bir parça neşeye değer,
Bir daracık yer var mı?

Bana mihneti getirdi kuşlar,
Bir hamiyetli kul görmedim, bilmedim.
Gözlerimden eksilmedi yaşlar.
Ne zaman gülmek gelse aklıma,
Önce yaralarım sızlar,
Sonra hatıralar....

Anam okşardı saçlarımı, yüzümü,
Dikenleşen nasırları incitmezdi.
Başımı sokardım göğsüne sımsıcak...
Bir kedi hırıltısı ile geçerdim kendimden.
Ama o günlerden uzaklardayım ben.
Bana ağlama derken,
Gülmeyi unuttuğumu biliyorsun sen...

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Ben Nerdeyim Kömür Gözlüm

Ben Nerdeyim Kömür Gözlüm

kara bağrı ak yumruklar döverken
bahar gelmez, yazı nerden bileyim
anam kalkıp, ineğini sağarken
isterim ki, yanında ben olayım
_____er vakitte, gün ufuktan doğarken
_____kuşluk vakti haneye nur yağarken

erken düşer, koruklara alaca
güz günüdür, ekin biçme zamanı
buram buram, tereyağlı omaca
buz tasında, ayran içme zamanı
_____kara bulut güne başın eğerken
_____kara tırpan boz başağa değerken

köy odası, muhabbetin mekanı
çarıkların, çözüldüğü zamanda
gör de seyret, talihe rest çekeni
yazıların yazıldığı zamanda
____mor belikli su yolunda giderken
____mor kaküllü benim bahtım "şu" derken

bozlakların, derde iniş çıkışı
gönüllerin, sızlandığı yerlerde
her simanın, dertten gamdan nakışı
gurbetçinin, özlendiği bir yerde
____göz yaşları, çukurundan akmadan
____gamlı gönül ağıtını yakmadan

geliyorum, demiş mektubunda yar
kavillerin verildiği günlerde
artık bana dar geliyor buralar
ben nerdeyim, kömür gözlüm sen nerde
____bende gayret, sende sabır bitmesin
____yar sevenler yad ellere gitmesin

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Beni-2

BENİ-2
Verdiğin acılar kaç ömür yedi,
Hasretin zor geldi, ağlattı beni.
Kızılca umutlar, ateş renginde,
İndi yüreğime dağlattı beni.

Ufuktan zulmeti gördüm doğarken,
Bulutlar üstüme mihnet yağarken,
Garip başım tek odaya sığarken,
Götürüp gurbete eğletti beni.

Umutsuz sevdanın peşinde kaldım,
Gurbet dağlarının kışında kaldım,
Sevda ateşinin içine daldım,
Eritti, sellerle çağlattı beni.

Bir kere acıyıp bakmadın neden,
Böyle miydim, sana gönül vermeden,
Ömür bitti bir gün yüzün görmeden,
Ruhumla gurbette bağlattı beni...

Hasan ULUSOY

Hasan Ulusoy

Beni

Beni

Bilmez idim, sevda nedir, sevgi ne,
Bir derya gözlü yâr, ayarttı beni,
Gönül ile derin uykuda iken,
Bir acı nazarla uyarttı beni,

Şırtıma vuruldu, aşkın şeleği,
Önümde giderken, gördüm feleği,
Olmuştum dünyada sevda gömleği,
Vurdu pençe ile o yırttı beni.

Gönül bir damlada gördü ummanı,
Sandı sevda çağı, geldi zamanı,
Fark etti özünde bir sefil canı,
Vurup kantarına, yâr tarttı beni,

Döşedi altıma, diken döşeği,
Sanmıştım gönlümün, yaylı beşiği,
Yattığım yer sevdanın kutlu eşiği,
Sev dedi sevdalım, şımarttı beni..

Arada bir selam vermiyor şimdi,
Aramıyor şimdi, sormuyor şimdi,
Dikkatli de baksa, görmüyor şimdi,
Işıkla birlikte kararttı beni.

Hasan Ulusoy

Beni Sen Çağırdın

Beni sen çağırdın bu yokluk ülkesine
İlk ben ses verdim yokluğun sesine.
Beni sen aldın götürdün: bir meçhul zamandı
Düştüğüm gün varlık hevesine
Beni sen çağırdın bu yokluk ülkesine...

Ya topraktım, ya toprakta bir nebat
Hatırlamadığım bir halimde iken
Bir nağmesiz çığlığa düşünce ben,
Uzunca bir yol derler geldiğim yola,
Beni sen geçirdin o yollardan, sen...

Mevsimler dört değil kırk oldu sanki,
Üşüştü yıllara birbirinden habersiz,
Hepsi geldi geldi gitti, bırakmadı iz.
Her mevsimin güzelliği senden idi,
Ne kar, ne yağmur, ne güneş değildi sebepsiz...

Beni sen çıkardın kırk kilitli,mahzenlerden
Beni sen bitirdin çorak topraklarda,
Beni sen eğledin bilmediğim konaklarda,
Gönlüm senin için kaldı bu diyarlarda,
Bilemem nereye giderim, gelişim nerden..

Bir kavun çekirdeğinde başladı hayat,
Bozkırda bir tarla, tarlada bir çekirdek.
Yağmurların rahmetiyle doyan yüreğim
Halden hale girer yetkinleşene dek.
Önce çekirdek, sonra acı ve ham kelek...

Hasan Ulusoy

Benim

Yaşadım dünyada, geldim giderim.
Kimseler varmadan farkıma benim
Sitemler gönlümü çok örseledi,
Ağıtlar yaş döker, Türküme benim.

Zehir mi karışmış, ana sütüne,
Parçalarım, imreniyor bütüne
Bindim kaderimin yorgun atına,
Çileyle dert geldi, terkime benim.

Sevdim, sevdiğime, dost olamadım,
Sevdadan, sevgiden tad alamadım,
Aşkımla, mâşuka yol bulamadım,
Ayrılık sebeptir, korkuma benim.

Yılları, bağrıma bastım tükendi,
Derdimi sakladım, sustum tükendi,
Dünya ejder oldu, ömrümü yedi,
Su değil, gam akar arkıma benim.

Gönül koştu menziline yetmedi,
Tahammül ettikçe, derdi bitmedi,
Dünya tad vermedi, düzen tutmadı,
Herkes, çomak soktu, çarkıma benim.

Hasan Ulusoy

Benim Gecem

BENİM GECEM

Duyuyor musun sevdasını gecenin,
uykuların şafağında bir zerre kir.
aydınlığın sancısını çekerken,
bu gece benim gecem,
                                    benim gecemdir
bir ses beni çağırır, yokluğa,
çileye çeker, götürür.
toprağa gömülü bedenim,
çekerken ızdırabını,
yolunu gözlerken akşamın.

şafaklarda gönül gözlüm,
siyahın ortasında mor.
akşamların öfkesi,
sabahlarda tükenmiyor.

bu gece benim gecem,
sabahların öfkesiyle,
gözlerimi çürütür nem.
kaybolur varlığım,
günlerin ensesinde.

bu gece benim gecem,
ağıtlarımın gölgesinde mahkumum.
odamı saran ışıktan sancılar,
masamı körelten/gam yüklü bir mum.
türküleri yanık söylerken ozan,
mısralar dökülür kâğıda bir bir,

ortada gam yüklü gönül,
çile yüklü şiir.
Belki bundan kaçıktır uykum.

bu gece benim gecem,
şarkıların dudağında tebessüm,
yürek yıkan türkülerde çile.
buğulu gözlerde sevda,
sıkıntılı yüreğimde,
            ağrı veren korkum.

Hasan Ulusoy

Benimle Savaşım

Her zaman yanımdaki
senden umarım seni
Sen bir gurur girdabında
dönüp dururken benden habersiz.
Ben yanarım, senin için
Seni incitmeyen ateşlerin alevlerin içinde.

Bak o gönül endazemde ölçülen
Bin türlü acı ve ben
                    gurur mezbelesinde sen...

Vurup geçtin ve daha dönüp bakmadın,
Yıkılan bir insan, evet senin gibi bir insan.
Aşkı bilen, derdi bilen,
Yılların mihnetine, senin içi baş eğen.
Sen can diyarında gezmedin ki bilesin,
Kimdir ateşteki adam.

Bir kuru gururun ve bir sen kaldın,
Yırtılan şafakları eli ile
                    kapattım diyen...

Önce bende benimle başlar,
savaşım
Vuranda ben olurum, vurulan da ben olurum.
Aşk kılcı döner durur
Yalabır pırıltılarla
yüreğimin üstünde.
Bendeki benliği yok eder benim için,
Kan içinde yorgun düşer yüreğim.

Yıllar var ki bu savaşta
galip mağlup bilinmez
Ne ölen benim, ne öldüren ben...
Bir kuru hayaldir kazandığım dünyada.
Ak benizli Leyla'larda gönül yok,
gönüllerde sevda..

Hasan Ulusoy

www.antoloji.com - kültür ve sanat

Bilmem

... BİLMEM

Dostları harcayarak, dostluğu bitirerek,
Yükselmenin insana, hayrı mı olur bilmem.

Bir gün izzet-ü ikbal terkeder her insanı,
O zaman insanlıktan, eser mi kalır bilmem.

Dostları kötüleyip, makam tutmak hoş değil,
Fakat öyle yapmayan, makam alır mı bilmem...

Samimi insanların, ezilmesi adettir.
İnsan dostça samimi, bir kul mu olur bilmem.

Doğru sözün sahibi, dokuz köy dolanırmış,
Acep onuncu köyden bir tat alır mı bilmem.

Gariban ezilirken, vicdanım perişandır,
Zalimler yaşarken cezasın bulur mu bilmem.

Hasan Ulusoy

Bir Garip Yorum

Garipçe geldim dünyaya bir köyünde ülkemin
Gelirken karşılamamış, koçtan kurbanlar beni

Ağlamışım benliğimden, varlığımdan habersiz,
Beklermiş önümde felaketler tufanlar beni.

Güzellikler gördüm bazen, gönlümü tutup durdu,
Sonra perişan eyledi, türlü gümanlar beni

Yüreğime yaslar düştü gamlı gezip dolaştım,
Boğdu bir gecede deryalar, ummanlar beni.

Bir gece felaketiyle, yıkıldı birden dünya,
Düştüm derdin girdabına, yaktı volkanlar beni.

Ağrıma dudak büktüler, aldırmadan derdime,
Anlamadı anlatmadım, bilmez insanlar beni.

Gençliğimde bilmiyordum, aklaşacak saçlarım,
Bezgin etti dünyadan, bu mihnet bu gamlar beni

İsterim ki ben ölünce, gönüllerde yaşayım,
Sessiz yaşayan biriyim, kim bilir, anlar beni

Hasan Ulusoy

Bir Güldü O

Yıllar öncesi sevdim bir nazlıca gülü,
Belki ömrüm yetmeyecek vuslata,
vefa etmeyecek,
ömür denen sayılı nefeslerim bitecek.
Uzaklaşıp yanımdaki
yoldaşlarım bir bir gidecek,
ben yalnız kaldığım yoldan bezip yılacağım.
İşte o zaman yazın beni ihanetin listesine…

Öyle bir güldü o gül,
Binlerce yiğidin can attığı,
seherlerin sinesinde buram buram
Türk'lük kokar dururdu.
O gül sevdirdi bize,
o gül sevdirdi,
çilesiyle beraber bu yurdu.

Biz bu yolların böyle kanlı olacağını,
toprağa bakarak görmüştük.
Ahdimizin özünde, parmak değil,
yürek acıları vardı her zaman.

Yıllar öncesinde verirken gönlümü,
bir körpecik çocuktum,
destanlarda dinlerken onu,
göze almıştım bütün acıyı,
derdi, ölümü…

kol kola yürüdük o gül için binlerce,
on binlerce sevdalıyla beraber.
On binlerin içinden beş bin fidan telef oldu
eylül'ün ayazında.
Yusuf iye zindanları şahittir,
çilenin sükunetine.

Dönersem, /dönüşümden çocuklarım
ar eylesin, benim için utansın.
Sen, dert benizli rengi özümde saklanan gül,
gelmezsen de,
Senin yolundan gelenler, derdinle yansın.
Yüreksizler bıraksalar bile,
yürekli yiğitler dayansın.
Vuslata ömür vefa etmese bile…

Hasan Ulusoy

Bir Ömrün Özeti

Ellili yılların sonuna doğru
Doğduğun toprakta yeşer, dediler.
O günkü bilgeler, seven insanlar,
İnsan sevgi ile yaşar, dediler.

Sevdası olanlar maksuda yeter,
Yandığı sevdayla, gizlice tüter,
Sevmeden yaşayan, ölüden beter,
Menzilsiz bir yola düşer, dediler.

Mekteplerden ilim edep, ar buldum,
Ticaretten zarar buldum, kar buldum,
Zannettim ki gönlümce bir yar buldum,
Gönülsüz gönlünde şaşar dediler.

Gönlümde gönülsüz yari taşıdım,
Ağrıyı, acıyı, zarı taşıdım,
Sırtımda ağırı, zoru taşıdım,
Menzilin kırk dağı aşar dediler.

Gece şafaklara sevgi işledim,
Mah cemalli bir ceylanı düşledim,
Yüreğimi derdi ile haşladım,
Her gönül acıyla pişer dediler.

Her baharın tadı tuzu olmadı,
Gönül bu ya hasretini bulmadı,
Bir acıyla dizde mecal kalmadı,
Kazan kaynadıkça taşar, dediler.

Sabır kalesine çaresiz girdim,
Yakup divanında edeple durdum,
Kenan diyarında çift Yusuf gördüm,
Birisi tanır da koşar dediler.

Buz gibi dünyada yüreğim yandı,
Halimi görenler, gülüyor sandı,
Gece yolcusunun dönmedi kendi,
Sen ona gitmeyi başar, dediler.

Hasret darbe vurdu olan gücüyle,
Pişirdi feleğin kızgın sacıyla,
Dediler yüreğin bitmez acıyla,
Söyler deli devre coşar, dediler.

Kaderin yazarı eylemiş emir,
Bu emrin önünde her kul eğilir.
Velhasıl mihnetle geçti bir ömür,
Dostlar son mekanın eşer dediler.

Hasan Ulusoy

Bir Şifa Bekleme Benden

bir şifa bekleme benden

Tuttuğum eller ayaz renginde,
baktığım gözler gam kokar.
bir hasta yatağında,
gönül gözün açarak,
gelmiş gönlüme bakar.

Yılların efkârını bitirmeden gelip de,
sanki benden çare bulup,
varıp huzur köyüne,
dost sefası sürmeye
inandırmış kendini.

tuttuğum eller narin,
öptüğüm yüzler ince,
bir illetin hıncıyla,
erdiğim yürek bezgin.
sanki benden gelecek,
bir merhem varmış gibi,
inandırmış kendini...
Kim yakmış, kim yanmış,
kimler almış yüreğini,
zulmün telef ettiği
solan bu bahtsız gülü...
gördüm,
yandım...
ve ağladım.
sebebi ben mişim gibi...

Hasan Ulusoy

Bu Günlerde

Bu Günlerde
Kendisinden haber almam gecikti
Belliki telaşlı yar bu günlerde,
Sorsam dertlerini gizler söylemez
Yüreğinde saklı sır bu günlerde.

Yüreğime battı gizli bir diken,
Ben oldum bilinmez gamları çeken,
O yar gurbet elde gam çeker iken,
Gülmeye ne hakkım var bu günlerde...

Ne olur derdini saklama güzel,
Gir gönlüme artık bekleme güzel,
Gönlüne gamları ekleme güzel,
Görme bu gönlümü hor bu günlerde..

İki gönül birbirine sarılsın,
Ne mihnet çeksinler ne de yorulsun,
Deli gönül yar kapında vurulsun,
Gelip yarasını sar bu günlerde...

Gelem desem yolum ırak gelemem,
Başka ne yaparım, burda bilemem,
Kader yolum kesti, gelsem bulamam,
İşim yanmak ah-u zar bu günlerde...

Hasan Ulusoy

Bülbül

Baharın gelişi çile mi sana,
Başlarsın bir dertli avâza bülbül
Her derdin dermanı haktandır mutlak
El kaldırıp başla niyâza bülbül.

Gönlüm derde müştâk, seni kıskanır,
Yılar hicrânından, yârdan usanır.
Ne dost beni anar, ne gönül tanır,
Bu gönül olurken divâne bülbül.

Hoş gönül, ehl-i dil, bir dost iken yâr,
Şimdi ise gönlünde, öfkeyle, kini var.
Gözlerim yaşlıdır, özüm kan ağlar,
Bu hâle bir sevda bahâne bülbül.

Yâr gönüle kızgın, gönülde yâre,
Bu yüzden hasretim, ben o diyâra,
Ben dosta mahcubum, yüzlerim kara,
Yâr dönüp bakar mı, bu yana bülbül.

Yol menzile yakın, dünya daraldı,
Olanca tutkumu nazlı yâr aldı,
Yolculuk vaktidir, işim zoraldı,
Selâm olsun, dosta yârana bülbül.

Hasan Ulusoy

Cahit Yeşilyurt'a

CAHİT YEŞİLYURT'A

İzlerine can döktüğün hikaye şimdi bitti,
Unuttun mu türküsünü yazdığın yağmurları.
Yüreğinde sürünen o kavruk kuşlar gücenmiş,
Durduğu dallarda seni, yanık ağıtlarla arar.
Seyrederken gözlerinde öğretmensiz çocukları.

Dağ kovuklarında tuttun, ecel eşkıyasını
Yolunu kestiği gece gönderene şükrettin.
Bu eşkıya ötekiler gibi değil elbette,
İtirazın olmadı bak, göndereni fark ettin.
En keskin acılara da, teslim oldun sabrettin.

Anılarını boşaltırken, köhneleşen bu kente,
Küskün düştü çocukluğun, onaran yağmurları.
Belki bu yüzden iyileşmek bilmedi yaraların.
Belki bu yüzden sancısı yakıyor yüreğini
Bu yüzden özledin ezel ve ebed olan yari.

Yeşilyurdun kederlere, gençliğinle büründü,
Aksakallı ihtiyarın imrendiği ölüme.
Bir hazret elinden tutup, çıktığın kutlu yolda,
Örselenen varlığında, başka bir şey bilmedin,
Bir yürekli dost ağrısı, çıktı benim yoluma.

Yollar yamacı sararken, en düzünde ben kaldım.
Vuslatın meyin tadarken, ben burada tükendim.
Acılara dudak büktüm, o tarakta bezim yok.
Sızıları sen götürdün, yer yüzünde bir şey yok,
Rüya alemindeyken, dostlarından biri bendim.
Hasan Ulusoy
10,02,2004

Hasan Ulusoy

www.antoloji.com - kültür ve sanat

Çok Var Daha...Sabaha

Çok var daha... sabaha.

Bak yine şafak vakti geldi, ben uykusuzum.
Kan dolu gözlerimde ayrılığın sızısı var.
Şarkılar tükendi, yalınlaşan dudaklarımda,
Issızlaşan dünyamda, varlığım yanarak ağlar.

Gelmesin bahar gönül bağıma, güllerim ölmüş,
Bülbüllerin inkisârı var, küskündür dünyaya.
Zevkten mahrum gönlümdeki, ızdırâba sebep bu,
Açılmaz gönül kapım, her ümide, her hülyâya

Yâr belası düşman oldu varlığıma, şaşkınım.
Kurtuluşum var mı ki, nasıl, ne vakit olacak.
Gidenin ardı sıra akan göz yaşlarım şaşkın,
Geride yanan bir yürek, kuruyan bir öz kalacak.

Sen yine teselli vermek için yanımda bekle,
Yaramdan kan diner, kabuk bağlar, ya sızı dinmez.
Çalıştım çabaladım, gayretimle, emekle hep,
Ömür ecelden korkar, hayatım içime sinmez

Hasan Ulusoy

Dağlar

DAĞLAR

Askere gönderdim, çağı gelince,
Bayram ettim, mektubunu alınca,
Vurulup üstünde şehit olunca,
Başıma yağdırdın, kar yüce dağlar.

Gününü sayarak bekler yolunu,
Rüyasında görmüş şehit halini,
Bir yaralı kuzusuyla gelini,
'Tabutla gelen kim', der yüce dağlar.

Mor kâkülü ak benize dökülmüş,
Elâ gözler yuvasına çekilmiş,
Dalyan boya, beyaz kefen dikilmiş,
Bu acı beni de, yer yüce dağlar.

Takdir böyle imiş, yanmak çare mi,
Beklesem gelmez ki gözü karamı
Derin derin sızılayan yaramı
Var ise merhemin, sar yüce dağlar

Hasan Ulusoy

Dağlar Sana Gönül Koydum

dağlar gönül koydum sana

kem nazardan, hain kuldan
saklanırım sine sine
daha başım dokunmadan
düşman yatmış sinesine

-dağlar gönül koydum sana-

maksuduma zor ermesi
dostu canda bir görmesi
Gurbet elde dem sürmesi
Zorummuş vay anasına

-vuslat vakti gelmez bana-

ceset cana yapar sükse,
can cesede neden yükse,
aşık maşuk ne demekse
eremedim manasına

-kırk çıkında saklı mana-

garibidir o her ilin
al poşulu taze gelin
nasır tutmuş, beyaz elin
parmağında yanar kına

-varan olmaz ki farkına-

benizden kanı çekilir
damaktan dişi dökülür
saç ağarır bel bükülür
daha değmeden kırkına

-dünya dardır artık ona-

hasan ulusoy

Hasan Ulusoy

Değmedi Dünya

DEĞMEDİ DÜNYA

Gönül iklimimde, kar var, boran var.
Bahar gelip, güneş doğmadı dünya.
Günlerime hakim, kara geceler,
Gün gelip, gecemi boğmadı dünya.

Sevdiğim, nefretin gölüne daldı,
Hicrânıyla ruhum yıldı bunaldı,
Gönlüm bir acıyla, çöktü, bunaldı,
Üstünde bir yere sığmadı dünya.

Bu yanan ateşim döner mi küle,
Çiğnendikçe sinem dönerken yola,
Perişan gönlümü çevirdin çöle,
Bir damlacık rahmet yağmadı dünya.

Dilim doğru demez, kalbim yanıldı,
Yanıldıkça methedildi, anıldı,
Dostluğun yerini menfaat aldı,
Kul, Mevlâ'ya boyun eğmedi dünya.

Gönlüm yergin gider, neş'eye gama
Vakit yaklaştıkça gamlı akşama
Bir emirle geldim, giderim ama
Gelip gittiğime değmedi dünya.

Hasan Ulusoy

Deniz Akşamı

Deniz akşamı.

Mavileri kör denizde boğarak,
ak benize sürme yaptım bu akşam.
kederlerin çürüttüğü yanaklar,
mahkum olmuş,
     siyah renkli dağlara…
türkülerden ürperirken yürekler
Mısraların yüreğinde bin evham.
Dediler ki, yar gönlünde can tüter…

“deli dünya coşkun döne kendince
bana göre değil idin sen bence.”

Sayıların şaşkınlığı yıllara,
üç yerine beş düşmüş, beş yerine on düşmüş.
bir hayale yas çekerken umutlar,
Gökyüzünde çizgi çizgi bir hayat.
Her hayatın bir yerine kan düşmüş.

Baharları bahar gibi yaşamak
kime nasip, kime kısmet, bilemem.
bu yüzdendir yüreklerin yangını,
bu yüzdendir, ümitlerin ölümü,
bu yüzdendir, sürmeleri saran nem.

Bir sahilden seyrederim mavisini,
denizlerden daha derin gözlerin.
Yanık, yoksul bir gönülde işim var.
ağıtların başucunda sen varsın,
kederlenen yüreğimde yine sen,
en kıymetli acılarım hep senin.

“yar yoluna kara çarşaf gerilmiş,
yar yüreği, el gönlüne sürülmüş”

Bir gelsen de yaşamayı
               düşünsem.
Kanım değil, canım değil, sen yoksan,
umutlarım can mı bulur dünyada,
görürsün hep bu perişan hal ile,
vicdanına bin bir sual sorarak,
benim için bir kez bana bir baksan.

“geceleri uyku girmez gözüme,
zalim yastık diken oldu yüzüme”

kalk…
     sabahlara susuz kaldı bu akşam.
Anlattığın bilinmedik bir masal.
hayallere pusat vurdum,
               yiğitliğin çağında,

esir olmuş, bin alemde bir hayal.

yollarda yandı şiirler,
yollarda yandı hayaller,
yir nemli gözde bitti,
yenim olan her şey,
yönlümdeki emeller.

Hasan Ulusoy

Destansız Sakarya

DESTANSIZ SAKARYA
sakarya'nın ruhaniyetine
Dinler misin bir kere gönlünü verip bana,
Sakarya! dertlerim var, şimdi muhtacım sana...

Dudaklarıma sürdüğün, zehir renkli bal ile,
Ruhumda inkisarım, gönlümde kutsal çile.

Demiştin bize bizzat, yol O'nun, varlık O'nun,
Işığına kan düştü sanki Büyük Doğu'nun...

Fahişe yatakları kahraman otağıdır,
Lafazana cenk yeri, mezbele yatağıdır.

Dostluğu yüreğime kefensiz gömdüm artık,
Sana verilen sözü, çok geride bıraktık.

Çirkefleşti topraklar, tohum çürümüş şimdi,
Bizim olan tarlaya, piç tohumu kim gömdü...

Gökten inen ışığın katranlaşmak hevesi,
Kutlu nurun altında, cürmün en kepazesi.

Sen yürüdün, ardından kim geldi dön de bir bak,
İzinde sabit kalan, kaç gönül var, kaç ayak.
Sakarya! kandillere kan emzirdi cüceler,
Geceyi şirret bastı, günü sardı geceler...

Vaadedilen ufuklarda şimdi kir dolu,
Işığını gören yok, ortalık hep kör dolu...
Delisiydim davamın, varlığında sağ iken,
Sakarya! ben mi bittim, yoksa kovgun muyum ben?

Alçalan bir şuurun, yer bulmuşum özünde,
Kimliğim hor görülür, gariptir yer yüzünde.

Şeytanların şeytanı, ruhumu aldı kaçtı,
Kutlu yolun yolcusu, yoluna savaş açtı.

En kalleş yılanların haline imrenirim,
Bir azgın yılan bulsam, beni diyet veririm.

Her yılanın gayesi, hedefi var, yolu var,
Benim zehir döktüğüm, bahtsız Anadolu var.

Dipsizliğin dibinde, meskenetin yurdunda,
Yolum, yolsuz yolcuların telaşında, derdinde.
Sakarya! Şadolmadın, akıp gittin dünyadan,
Yurduna şilte serdi, bir kaç fikirsiz nadan.

O kutsal elbisenin, bir yerinde bin yama,
Kahpeden ordu indi, en mübarek dünyama.

Gayelerin sancısı, ürker gezer yürekte,
Fitnelerin düsturu, ihtirastır bebekte.

Tavassut maharettir, rüşvet ahlakta ilke,
Muhterisler yüzünden, can çekişirken ülke.

Ahlakın dersini ver, dile gel, dillen artık,
Surda gedikler tutuk, özde sevdalar yırtık.
    Şimdi karşımda duran, bir cansız Anadolu,
    Sakarya! seni bekler destansız Anadolu...

Hasan Ulusoy

Döneceksin

Döneceksin

Bana biri söyledi senin döneceğini
Ne bir göz baktı, ne bir ağız söyledi
ne bir ses duydum.
Zaman hırçınlığı ile ömrümü hırpalıyor,
Ayaklarım mazinin omuzlarında.
Bir çılgın korodan işittim, sessiz soluksuz

Bir doru tay koşarken yamacında dağların
Bir ördek avcından saçma almış yaralı
Ahdine sadık bir kul dağlarda elinde külüng
Bir görünmez göz bakar gözlerime
Bir duyulmaz ses muştular geleceğini.

Cinlerin cirit attığı evlerin kapısındayım
Taslarından su sesini duydum hamamların.
Kubbelerden bir ses indi gönlüme sessizce
Sabun kokulu havlularda okudum, yazısız yazanları
Biliyorum döneceksin şafakla, yarın...
Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Duy Dedim

DUY DEDİM

yüreğinin boş olduğunu bilseydim
yüreğimi yüreğine koyardım.
ikimizi tek bir yürek sayardım.
Göz yaşlarım okşar iken geceyi.
Bir yüreğin sancısını duy, derdim.

Yüreğine gönül gözümle bakıp,
Kendim için yer aramak istedim.
Sevinirken gecenin sessizliğinde,
Belki bana daracık bir yer var dedim.
Yabani yarasalar kesti önümü,
Gönül gitme, bu davadan cay, dedim.

Ağlayan dağların eteğinde bir pınar,
Zehirce soğuk suyu, değmez dudak.
Bu günkü deli sevdaların
Yarınından korkulacak.
Bu yüzden türküler keder dolu, gam dolu,
Ağlayan dağların sinesinden sel akar.

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Duymadan Gider

Duymadan gider

Gönül, önümdeki en meçhul varlık,
Bir türlü emrime uymadan gider.
Sırtımda yıllardır ecnebi uşak,
Kanımı emerek, doymadan gider.

Girdiğim toplumda sözüm yabancı,
Kirpikler benimdir, gözüm yabancı,
Devlet millet yerli, çözüm yabancı,
Kendini adamdan saymadan gider.

Gözler şaşı, doğru baktım olmadı,
El arkına doğru aktım olmadı,
Düşümü gecede yaktım olmadı,
Niyetim eğriden caymadan gider.

Giy şu demirleri, “dondur” dediler,
Biri gösterdiler “ondur” dediler,
Uyanma, uykunu kandır, dediler,
Olup bitenleri duymadan gider.

Düşünmek suç oldu, uymak farz oldu,
Köle olmak hayat için tarz oldu,
İhanetin suyu arkıma doldu,
Çarklarım dişliye uymadan gider.

Hasan Ulusoy

Düşman Yağar Dünyama

Düşman Yağar Dünyama

Kara yeller ak bahtı mı üşütür
Ruhumdaki güzelliğe çiğ düştü.
Kör karanlık ak günüme ışıktır
Fırtınalar öz dünyama üşüştü
Karlar indi odama.

Yosun renkli sular, durgun mu durgun,
Vurulmuş ayağına, beton pranga.
Eriyen buzlara karışan günler
Vuruldu önümde gün manga manga.
Ömür mahkum idama...

Sana yönelirken, uçan serçeler,
Sana gelir daldan inen her yaprak
Yüzünü dön bana, karalı talih,
Çevir sayfaları, bir bir açarak,
Bana da göster ama....

Göster birer birer, sayfalarını,
Oku, okut, tek tek, gizli kalmasın
Ne var ne yok küf kokulu kitapta
İkimizden başka bilen olmasın
Düşman yağar dünyama...

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Düşürme

Düşürme
Ya Rabbi dünyanın derdine düştüm,
Bunalan kalbime kara düşürme,
Zamanın fitnesi fesadı ile,
Daha da bunaltıp, dara düşürme.

Yapılan her şeyi tek gören sensin,
Kuluna doğruyu gösteren sensin,
stediği kulu irşad edensin,
Dalalet verip de nara düşürme.

Sen istersen kalbimle dostunla olur,
Kurtulur gafletten mürşidin bulur,
Eğri büğrü yollar sende doğrulur,
Gönlümü fani bir yare düşürme.

Dünyada bunaldım, çaresiz kaldım,
Şeytana uyarak, günaha daldım,
Kaybolan ümidi kapında buldum,
Kovarak mücrimi zora düşürme

Ulusoy bu dünya sana kundaktı,
Kundakta varlığım eridi aktı,
Giderken geride bir can bıraktı,
Onu da mahşerde kora düşürme

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Ellerine Teslim Ettim

Ellerine teslim ettim...

Sana saklamam gereken bir sırrı açtım,
Hiç acımadan/ merhametsizce
Teslim ettim ellerine...

Kederli gözlerinde buğulanan duygudur
Benim sana verdiğim o cevhere dikkat et.
Aç bırakma, açıkta koyma
Hele senden başkasına gösterme bile...
Yoksa benim gibi bedbaht olursun...

Kıymetini bilemedim sırrımın,
Teslim ettim ellerine korkmadan.
Aptalca güvenmemdendir belki.,
Belki de sana olan sevgimden.
Acımadan, teslim ettim ellerine...

Biliyordum, uzaklarda ezgin duran bu gönül,
Biliyordum, senden acı yel değer.
Ölür müydü ellerinde bu sevdanın sırrı,
Saklayıp sana vermeseydim eğer.

Sana seni sevdiğimi söylemeyecektim,
Vermeyecektim ellerine bu sırrı...
Koruyacaktım, saklayacaktım koynumda yıllarca,,
O hep kıymetlenecek, büyüyecek, gürbüzleşecekti.
Ama hep benim olacaktı,
Hiçbir kulağa, hiçbir yüreğe layık görmemiştim onu...

Ateşteki gönül göyünmesiydi belki
Belki cansız inerken yüreğine sır denen varlık.
Senin anlayışın mı örseledi, ezdi bilemem.
Yüreğimin en dibinde bir mezarda yatan o
Yüreğimi gece gündüz sızlatan o.

Sana saklamam gereken bir sırrı açtım,
Hiç acımadan/ merhametsizce
Teslim ettim ellerine...

Hasan Ulusoy

Engel

Engel

Engel; gurbetteki hicrânın dağı,
Engel; bağlı koydu kolu ayağı,
Sevdası, aşığın tek dayanağı,
Bir yürek üstünde mihnet kazılı,
Bin yerinde acı, gurbet yazılı

Hayat kadar acı, vuslatın tadı,
Yürümek ölümdür, varlığın adı,
Deride gömülü kemik kalmadı
Zindandan ses gelmez, yüreksiz canlar,
Meskenete mahkum kalmış insanlar.

Ağrı, dert gördüm, düne bakınca,
İğrenç yılan gördüm, bana bakınca,
Sehpada ışıyan cana bakınca,
Dünyamı sarıyor, kalleş karanlık,
Kalkmaz oldu bir ömürde bir anlık.

Tesbihim boş döner, dilim zikirsiz,
Kitaplar boşalmış, ilim fikirsiz,
Hayat cinnet yeri, ölüm şükürsüz,
Bir damla ter mi var, kan mı ırmakta,
Bu akışın sonu nere varmakta.

Bir acı akıbet; gözüm görmekte,
Ateşten menzile canım ermekte,
Ne var bilmem böyle gafil durmakta,
Gafletin sonucu şeref mi, şan mı,
İhanet ruhları saran ilham mı?

Hasan Ulusoy

Eskimese

Unuturum, diye korku duymazdım,
Dimağ eskimese, söz eskimese.
Hayali gözümde dururdu dostun,
Gönlümü hoş eden, yüz eskimese.

Bu dünya, insana tatlı olurdu
Her seven gönlünce murâd alırdı.
Mevsimler baharda mıhlı kalırdı,
Bahar eskimese, güz eskimese.

Sular belki arkı sıra akmazdı
Hiçbir göz gönüle eğri bakmazdı
Soytarı, sünepe, çakal çıkmazdı.
Maya eskimese, öz eskimese.

Baharlar gitmezdi, kış bulunmazdı,
Sevilenden gayri eş bulunmazdı,
Yirmiden öteye yaş bulunmazdı,
Oğlan eskimese, kız eskimese.

Benimde olmazdı, hicrânım, sızım,
Bir dert gördüm kul içinde yanlızım,
Gönlümce çilemi söylerdi sazım
Teller pas tutupta, saz eskimese.

Hasan Ulusoy

Gam Taşımak

Gam Taşımak

Her yiğide gam yüklenmez, gam taşımak yürek işi
Dert dediğin zalim olur, döker saçı, söker dişi
Aşıklara ilham verir, körpe ceylanın gidişi,
Aşık gibi garip gezer, bir kız gibi seker gider.

Yaklaşmadım insanlara, çok gördüm de hilesini,
Gönül koydum seven yare, çektim aşkın çilesini,
Aç kapıyı al içeri, yar gönlüyün kölesini,
Senden gelen ümit için, gözünden yaş akar gider...

Hasan Ulusoy

Garip

Garip

Diyen mi var deli gönlüm, bu günde gül be garip,
Duyan mı var deli bülbül, gönülde gül de garip

Bağında gönlü yıkık, dünyasında vârı bitik,
Dolandı Leyla deyip dert içinde, çölde garip.

Uzar gider yolu yârden, haber gelir diyerek,
Dizinde dermanı yok, neylesin bu yolda garip.

Seher eser, yüreğimden geçer gelir sesi hep
Merak eder mola bir kez, acep ne halde garip.

Hülasa mihneti çektim, yoruldu yıldı canım,
Vefasızın çilesinden bunaldı zorda garip.
(aruz)

Hasan Ulusoy

Garipçe

Diyen mi var deli gönlüm, bu günde gül be garip,
Duyan mı var deli bülbül, gönülde gül de garip

Bağında gönlü yıkık, dünyasında vârı bitik,
Dolandı Leyla deyip dert içinde, çölde garip.

Uzar gider yolu yârden, haber gelir diyerek,
Dizinde dermanı yok, neylesin bu yolda garip.

Seher eser, yüreğimden geçer gelir sesi hep
Merak eder mola bir kez, acep ne halde garip.

Hülasa mihneti çektim, yoruldu yıldı canım,
Vefasızın çilesinden bunaldı zorda garip.
(aruz)

Hasan Ulusoy

Geceler Bölündü

Geceler bölündü

Geceler bölündü, uykular yarım,
Sabaha sitemkâr küskün şafaklar,
Kanı ile çizgi çeker bir kadın,
Bir yavrunun ağıt sesi duyulur
Mahşeri bir çığlık gelir her yerden.

Geceler haramın oynak merkezi,
Rahmet iner, Kadir olur bir anda.
Türkülerin nağmesinde dert dolu,
Her dudak bir başka siteme gebe.
Bin feryadı gelişi var, bir yerden.

Geceler, gayemin önünde duvar,
Ayaklarım tutsak, sevda köyünde.
Lâle renkli dudakları bükülmüş,
Beğenilmek nedir, zaten bilmedim.
Umutlara yangın iner göklerden.

Geceler, sitemkar gönlümü üzer.
Sözlerin acısı bıçak gibidir,
Bedenimde değil, ruhumda gezer.
Sancımı anlamaz, ağrımı bilmez,
Bir sevda yangını iner göklerden.

Hasan Ulusoy

Gel

Gel

hangi hayalin esiri, hangi derdin mahkumu,
hangi zulmün çilesine,
mecbur olan benmişim?

bir ağıt duyarsın belki,
yürekleri sızlatan / gam gönüllü bir ağıt.
derinleşen figanın, dibe düşmüş
sancısı.

o sancının içinde,
          boğularak ölen mişim.
tabutum gönlün olsun, kefenim sevgin,
bir cennet ortasında,
bulur gibi kendimi.
bir gamlı şarkıdan, uzaklaşan yüreğim,
kahraman edasında, alıp gitsin kendini.
gel... hicranın çilesine fazla dayanmaz ömür.
gel, el gönlüne girerek,
          boşuna oyalanma.
gel, gel ki..
          bitmeden yüreğimdeki sevgin,
boşalmadan can sarayında mülkün,
gel, gidip el gönlünde yıkılma, yakma
destanlarda kalmaz Ferhat,
türkülerde ölmez şirin.
girdiği her yüreğe
koyduğu acılar derin.
aşkın tarifine hangi lügat yetişmiş,
hangi gönülle çizmiş,
          resmini cılız ressam.
akşamların ötesinde bir akşam daha varken,
kendini bir akşamda,
          boğma gel...
sabahım yok,
doğru...
          gecelerde sürer hayat.
gel de yüreğime gir,
          gecelere ışık kat.
yoksa bitmek üzere, bin bir gece içinde,
gündüze susayan, yangın yeri bu hayat...
gel... türküler çalınsın yıldızlarda,
samanyolu neşelensin.
gel. Gel ki, şafaklar cüret alsın,
          kızıl karanlığı yensin.

Hasan Ulusoy

Geldiğim yerlerde

Geldiğim yerlerden

Geldiğim yerlerden turnalar geçerdi
Baharların en çılgın çiçekleri açar/ korkusuz.
İdam mahkumlarında tebessüm, cellatlar da ağıt
Yokluğun esrarını var olandan öğrendim.
Boynumdaki urganı ben taktım, ben yağladım
Bir tekmelik sehpa bekler ayaklarımı.
Şarkılara ağıtlardan nazireler söyledim
Bir yiğit mezarında bekliyorum bayram sabahı.
Sakın ağlama,
Ağıtların örselediği canlar var.

Geldiğim yerlerde öksüz oğlan çiçekleri açar
Karların gidişini fırsat bilerek
Sonra çiğdemler cesaret alır, süsler yamaçları.
Bir gamlı çoban oturur başına, uzanır kıyamaz.
Sevdalının döşünde olsun ister delikanlı
Bir arı iner üzerine, özünü inciterek
Alır gider tadını çiğdem çiçeğinin...

Sürgündeki ruhumun dolaştığı her yerde sen
Gözümdeki yaşlarda sen, bedenimde terde sen.
Turnalar seni getirir, seni seyrederim
Öksüz oğlan çiçeklerinde.
Özü yanmış çiğdemlerde...
Belki sen bunları bilmezsin....

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Gittin Ama...

Gittin Ama...
“Sabır kalesine girsem,
Yakub’un yanına varsam,
Yusuf’u karşımda görsem,
Yaralarım soğur belki”
Bir gece vaktinde çıktığın yoldan
Bilirim gidenler gelmiyor oğul.
Kadere inandım, razıyım ama,
Bu gönül teselli bulmuyor oğul...

Uzayan gecede uykusuz gözler,
Yaralı yüreğim yanarak sızlar,
Geçsede dünyada baharlar yazlar,
Sensiz hiçbir tadı olmuyor oğul.

Bir genç görsem hatırıma gelirsin,
Her halinle onun halin alırsın,
Gönlümde yaşayan varlık olursun
Gönül senden uzak kalmıyor oğul.

Bayramlarda bayram etmem zor olur.
Dünyanın kederi gönlümü bulur,
Bilirim, her doğan mutlaka ölür,
Deli gönül bunu bilmiyor oğul,

Akşam olduğunda yollarda gözüm,
Gelmeyince eve kavrulur özüm,
Gittiğinden beri bir kere yüzüm,
Yüreğim yanarken gülmüyor oğul...

Ahhh, zor olan acı düştü sineye,
Tırnağıyla derdi deşti sineye,
Sabır versin Mevla baba anaya,
Boşaldı da yerin dolmuyor oğul...

Hasan Ulusoy

Gurbet Yangını

Gurbet Yangını

Benim yüreğimde gurbet ağrısı,
Hasretin verdiği acı var ana.
Yüzüme süresim gelir yadigarını,
Bir çıkında sakladığım köyümün
Sımsıcak can gibi, topraklarını...

Uzaklarda mahzunlaşan yüreğimde
Yakınlarda duyduğum dost kokusu yok.
Hicran tırpan gibi zalim, tırpan gibi hain.
Koymadı bende sıladan kalma tek şey.
Vuslat en uzağa inen, bilinmedik ok.

Uçar gider gelmezlere, koynumdaki kuşlar.
Her birinin kanadında, hicranın katil zehri.
Yanağımda ağrılara sebep nedir bilir misin?
Boz toprağa sarıldığım günler çıktı aklımdan
Beni ateş olup yakıyor bu diyar ana...

Azığıma koyduğun omaçlar bir başka.
Zehirimi, dost olduğum eller sunuyor.
Mavileri zift desenli karalarda yitirdim,
Şu an hissetmediğim bir alev, varlığımda
Yanıyor varlığım gizlice anam, yanıyor...
Yandıkça yüreğimde yaralarım kanıyor
Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Güller Güle

Güller Güle.....

Güller güle gönül bağlar, bülbülleri küskündür
Hayatı hayat için, aşkla okşar bir melek...
Çağırır çırpınır bülbüller, dövünerek
Bahar ayı, zemheriyi aratır.
Ağrıların can yaktığı günlerde
Sızıları ruhuma azap verir kaç gündür..

_______________________uzunca bir yol,
hayattan fersah fersah ötelere gidiyor.
Buzullar ülkesine hicret var, deli bülbül.
Kartallardan kanat iste, doğanlardan irade
Hayatı hayat için bin hayat değişme
Kırlaşan saçlarımda, bin yıllık çile
Yoldaş olmak kaderimse, geleyim ben seninle.

_______________________kaç bahar mahkum,
kaç baharın zemheriden farkı yok.
Çiçeklerin toprağında cemre telaşı,
yaprakların ağrısına ağıtları kim yazsın.
Bir şiir okusun gamlı dudak Bakî'den, bir şiir
Okusun laleler şevke gelsin, ihya olsun her şiir.
Lalelere imrenerek belki açar güller, gam ülkesinde
Gönüller hayat bulur hicran kokan şiir sesinde...

Hasan ULUSOY

Hasan Ulusoy

Hasretin Yüreğinde

Hasretin Yüreğinde-

Hasretin yüreğinde ilmek ilmek dokunan,
Güzelliğin güzelleşen en bilinmez çağında,
Bir acı yel kesilip, değip cana dokunan,
Gül koymayıp kurutan, vurup sevda bağında...

Çaresizdir mevsimler, ne bahar ne yaz gelir.
Gam gönüllü bakarken, sade kuru naz gelir.

Umutlar dalga dalga, virane saraylarda,
Çare yüklü gelenler, çare arar kendine
Bıraktı sevda beni, bu ıssız sokaklarda,
Çileden bezgin gönül, sebep sorar kendine.

Sevdamı açıklasam, belki acı söz gelir.
Sitem ile nemlenen, bir çift güzel göz gelir.

Zamanın minderine bağdaş kurup oturdum,
En dertli, en sitemli sözlerin şairiyim,
Bildiğimi bilmeyen, sevdiğimden habersiz,
Belki beni görmeyen gözlerin şairiyim.

Kırıldı gönül gülü, sam ile ayaz gelir,
Kırılan gönüllerden, sabırla niyaz gelir.

Hasan Ulusoy

Hayal Gözlüm

Biz insanız hayal gözlüm
Ayaklarımızın yer tuttuğu müddetçe insan...
Çıkrıkla su çekiyoruz kuyudan,
Kovayı suya biz atarız,
Ölçüsünü biz mi koyarız suyun...
Sadece bir ümittir bizdeki
Ve usulüne uygun düşürmenin gayreti...

Bazen düzgün attığımız kovalar ters iner
Bazen boş dediğimiz kovalar dolu...
Doluya sevinmem boşa yandığım kadar.
Sanki doldurmak beni maharetimmiş gibi...
sanki inen benim kova değil...
Bir kahraman olurum dolu gelince...

Bazen boş döner kovalarımız
Bir anda yıkılır ümit denen her varlık
Düşünemez oluruz hiç bir şeyi...
Bu kez suçlu kovadır.
Biz miyiz değişip ters dönen...

Bilemeyiz ki, bizden ötede bizi tayin eden var.
Hiç bu yöne yönelmez ki duygular.

Ah bir idrak etsek varlığını dünyanın..
En cömert zamanlarında arda kalan;
Bir cılz hatıradır, gerisi yalan...

En tatlı günlerin bir anını yaşamak,
Bir lahza geri dönüş ne mümkün.
Dönmedi giden hiç bir saniye...

O zaman nedir bu telaş, bu endişe hayal gözlüm...
İkindiyi görüp akşamı hissetmemek
Nasıl bir anlayıştır bilemem.
Bir vakit düşün,
Tesiri olur mu bin vakit...
Gelmişse gidecektir...
Tıpkı dün gibi...

O zaman at telaşı, endişeyi;
bırak hayatı yoluna.
Herşey olduğu kadar olutor
Herkes kısmetince alıyor...

Hasan Ulusoy

Her Baharımda

HER BAHARIMDA

Sanki mihricana uğramış yolu,
Güllerim açmadı, hâr baharımda.
Şenlenen dünyada, kederde gönül,
Uğramaz semtime, yâr baharımda.

Kader diken döktü, yokuş yollara,
Dost şarkısı feryat oldu dillere,
Sam vurmuş açmıyor, taze güllere,
Bülbülün gelmesi, zor baharımda.

Çatlayan yüreğim, yaz ortasında,
Yaralı ceylanım, yavru yasında,
Bir ölümcül zehir, sunar tasında,
Çiçeğe düşüyor, kar baharımda.

Kader yasa çeker, yüzüm gülünce,
Kendi yasa girer, mutlu olunca,
Dağlar yeşillenir, kendi halince,
Gel de ızdırabı, gör baharımda.

Olur mu gönülde, baharda harlık,
Gönül ızdıraplı, dünyada darlık,
Ümit denen, bence bir meçhul varlık,
Gelip de gönlüme gir baharımda.

Hasan Ulusoy

Hesaplaşma

Hesaplaşma

Sade bir bahar değil, çiçeklerden arınmış
Yıkılan dün değilmiş, bu gün de değil, yarınmış.
Bir serseri sevdaya bakarak aldanışım,
Zevklere garkolurken, keyifte içim dışım.
Ahmaklığın sembolü, yaptığım bütün işler.
Gelecekteki sancım, dünden kalan geçmişler.
Sırrını soran olur, nedir çektiğin çile,
Kim yanar ki derdime, kimler ağlar benimle.
Dağdan ağır gelen yük, pamuktan balya mı ki,
Sırtlanıp götüreyim, çekilmez devin yükü.
Kadehlerde perişan, sevdaların iksiri
Affa muhtaç görünmez, günahkârın taksiri.
Mücrim duaya küskün, nefis kendini bilmez.
Gönül tenezzül edip, hakikate yönelmez.
Cemaatin özünde, makam para pul yatar,
Her köşede perişan, parasız bin kul yatar.
Acıma lüks sayılır, merhamet gelenektir,
İnsan için hayatın, kıymeti yok, demektir.
Ekmekler çöplüklerde, emekler tere düşman.
İt beslenen evlerde, insan hayata pişman

Hasan Ulusoy

Hicran Zehri

HİCRÂN ZEHRİ

sen fark ettin mi, bu inleyiş nedendir/
kavuşmanın ümidini, can kendinde sır etti.
Yanık yürek kaç yıl oldu, bir yolcuyu bekliyor,
Yakub gibi gizli ümid, gözlerimi kör etti.

bir yanımda cansız resmi, bakmaya özüm döğmez,
her bakışım, yüreğimden iğne ile can çeker.
gelmesinden ümidim yok, gitmem şimdi mümkün değil,
ömür bitmez, zaman uzar, vuslat diye can çeker.

inlemenin lezzetini bilmiş gibi yüreğim,
gece gündüz inler ama, hicrânı eritemez.
iki taşın arasında, bir tümsekten ibaret.
o mekanı zorlarım ya, hiçbir kuvvet yürütemez.

vardım yavrunun köyüne, bağda gülün har vurmuş,
sancı çeker çiçekleri, açmak bilmez kurumuş.
göz yaşımla suladım, cana gelir, açar diye
akıttığım göz yaşımda, hicrân zehiri varmış.

Hasan Ulusoy

www.antoloji.com - kültür ve sanat

İhanet Yarası

İhanet Yarası

Bir his seni gelir diyordu bana,
Açtım pencereden, yollara baktım.
Anladım sen yokken, ben yokum bende
Sensiz bensizlikten, usandım bıktım.

İçimden gitmene fırsat vermedim,
İçimdesin ama seni görmedim,
Seyrettim bağını, gülün dermedim,
Bir küçük dalını gönlüme ektim...

Kapında beklettin, çıkmadın cama,
Volkanlar sızarken, mamur dünyama,
En kızgın ateşler yakmadı ama,
Bir sitemli söze kendimi yaktım...

Varlığım yokluğa mecbur olunca,
Gönlünde gönülsüz, biri kalınca,
Bir başkası seni, çekip alınca
Bir gece yıkıldım, eridim aktım.

Kan doldu gözlerim kavil yerinde
Yolun düşer belki günün birinde
İhanet yarası, gayet derinde
Üstüne zulmünü, bilerek döktüm

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

İkimiz

-ikimiz-

Bu günler geçer
zaman gider
iz kalır,
yalnızca iz...

Anlarsın belki,
cilvesini hayatın,
görürsün ki,
nice sevgi abidesi,
sevgisiz...

Gece karanlığında
kıskanç bir gölge gibi,
titreyişine bak zamanın,
ışığına muhtaç olan,
ikimiz...

adımı söyleme,
bilmediğin daha iyi.
tarifini yaparken,
örseleme sevgiyi,
yüreğim leke dolu,
sanma temiz,

Öyle çırpındı ki yokluğun,
öyle değdi ki sahiline
Sevdanın,
gelişi sessiz, çöküşü sessiz.

elimi uzattığım el,
kayıplara kul oldu.
İtildim garipliğe,
beklerim köşesinde bu şehrin,
Kimsesiz.

Artık beklediğini bilmem,
bekle de demem.
iki ayrı dünyanın
iki ayrı kutbundayız.
gönüllerimizden bile uzak,
hayallerimiz.

Uzatma...
zamanın derdi ile yanıp gitti,
değmez artık birbirine,

Hasan Ulusoy

İnanamam

Bu dünyada derdin gâmın
Bittiğine inanamam.
Saf gönülün kin ve nefret,
Tuttuğuna inanamam.

Diken çiledir gülüne
Dostluk gönülden biline,
Her âşığın dost iline
Yettiğine inanamam.

Alışığı mı sefânın,
Âşığı iken cefânın
Seven gönülde vefânın
Bittiğine inanamam.

Gül açar dost kışında
Göz süzerek bakışında
Bülbülün baykuş taşında
Öttüğüne inanamam.

El bilir mi halim nice
Dev yükünü çekmez cüce
Ağlamadan tek bir gece
Yattığıma inanamam.

Hasan Ulusoy

İncittiğin Can Sensin

İNCİTTİĞİN CAN SENSİN
Anadolu'ya

Yürüdüm yorgun düştüm boz toprağa,
Kokusundan yüreğime üşüşürken korkular.
Tırnaklarım körelmiş, ter bilmiyor bedenim.
Ateşteki yüreğimi üşüten bir korku var.

Bağ damında gölgesini görmediğim bir kadın,
Yıkılan ocak taşı umudumu karalar.
Türkülerde kan döktüm, bir çobanın ağzıyla,
Baktım gördüm her yerimde yara var.

Bir falcı kadın örselerken umudu,
Bayrakların ağaran şafaktaki yeri yok.
Anadolu... olacağın en sonunda bu muydu?
Gönlümün sevdası yok, gözlerimin feri yok...

Bir bayrak gölgeler bayrağımı,
şımarık mı şımarık.
Hüznünden hilal gamlı, yıldız gamlı.
Sandıklara tabutlara yakışmaz,
Nakışlayan gelin gamlı, kız gamlı..

Yeniden yürümek geldi içimden dünkü halimle
Taşlarına tutunarak ülkemin.
Yunus'tan Mevlana'dan ilham alıp, yürümek,
Birliğe kardeşliğe ederek yemin.

Efsunlu yorganları vardı gecelerin,
Nasırlı ellerin iğnesiyle dikilmiş.
Bir vatan sıcaklığı ile sardığı
Bedenlerin üzerine örtülen.

Ateşteki yüreğimi üşütüyor geceler,
Hani sıcaklığın, mahrum etme bu kulu.
Üşüyen umut senin, incittiğin can sensin,
Unutuldum geçmeyeli sinendeki bu yolu,
Anadolu, Ah, Anadolu...

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

İnnallah-ü Ekber

İNNALLAH_Ü EKBER

__________Sacit Çeyiz'in ruhaniyetine____________

Unutmadım, ak kefenli yiğidi
O yiğit ki, yiğitlere bey idi,
Otağında, bin can gelir dururdu

___________Mor belikli, yavukludan ıradı
___________Koç yiğidin, burda kaldı muradı

Elindeki, çağlar aşan nur kitap
Dilindeki, çağlar öteye hitap,
Ruhu ile, canlı tutar bu yurdu,

____________Kurt bakışlı, kara gözler karardı,
____________Kara beniz, vuslat için sarardı.

Leyle-i Kadr, en mübarek muştu da,
Hayalinde, semenderler koştu da,
Gelip yolun, en başına oturdu.

____________Hak yoluna, gitmemeyi ar saydı,
____________Ölür müydü, menziline varsaydı,

Yanık gece, yarasına kor verdi,
Vatan dedi, daha başka ne derdi
Hayalini, Kafdağı'na götürdü,

____________Dedem Korkut, otağından yer verdi
____________Bilinmedik, esrarından sır verdi....

Tehlikede, vatan millet yanıyor
Bir nesildir, uykudan uyanıyor,
Sevdaları, bir sevdada bitirdi,

_____________Bir sabahtı, kırk bin melek niyazda
_____________Dualarda, huşu, dua, dilek niyazda.

Ak göğsünde, kızıl desen, nur oldu
Bu yolculuk, tarihe gurur oldu.
Yoldaşları, yol başına getirdi

_____________Yol kesildi, destur istedi kader,
_____________Destur Hak'tan, inne allah-ü ekber.

Hasan ULUSOY

Hasan Ulusoy

Kaç Bahar

Kaç Bahar

Güller güle gönül bağlar, bülbülleri küskündür
Hayatı hayat için, aşkla okşar bir melek...
Çağırır çırpınır bülbüller, dövünerek
Bahar ayı, zemheriyi aratır.
Ağrıların can yaktığı günlerde
Sızıları ruhuma azap verir kaç gündür..

______________________uzunca bir yol,
hayattan fersah fersah ötelere gidiyor.
Buzullar ülkesine hicret var, deli bülbül.
Kartallardan kanat iste, doğanlardan irade
Hayatı hayat için bin hayat değişme
Kırlaşan saçlarımda, bin yıllık çile
Yoldaş olmak kaderimse, geleyim ben seninle.

______________________kaç bahar mahkum,
kaç baharın zemheriden farkı yok.
Çiçeklerin toprağında cemre telaşı,
yaprakların ağrısına ağıtları kim yazsın.
Bir şiir okusun gamlı dudak Bakî'den, bir şiir
Okusun laleler şevke gelsin, ihya olsun her şiir.
Lalelere imrenerek belki açar güller, gam ülkesinde
Gönüller hayat bulur hicran kokan şiir sesinde...

Hasan ULUSOY

Hasan Ulusoy

Kaç Bahar Mahkum

Kaç Bahar Mahkum

Güller güle gönül bağlar, bülbülleri küskündür
Hayatı hayat için, aşkla okşar bir melek...
Çağırır çırpınır bülbüller, dövünerek
Bahar ayı, zemheriyi aratır.
Ağrıların can yaktığı günlerde
Sızıları ruhuma azap verir kaç gündür..

_______________________uzunca bir yol,
hayattan fersah fersah ötelere gidiyor.
Buzullar ülkesine hicret var, deli bülbül.
Kartallardan kanat iste, doğanlardan irade
Hayatı hayat için bin hayat değişme
Kırlaşan saçlarımda, bin yıllık çile
Yoldaş olmak kaderimse, geleyim ben seninle.

_______________________kaç bahar mahkum,
kaç baharın zemheriden farkı yok.
Çiçeklerin toprağında cemre telaşı,
yaprakların ağrısına ağıtları kim yazsın.
Bir şiir okusun gamlı dudak Bakî'den, bir şiir
Okusun laleler şevke gelsin, ihya olsun her şiir.
Lalelere imrenerek belki açar güller, gam ülkesinde
Gönüller hayat bulur hicran kokan şiir sesinde...

Hasan ULUSOY

Hasan Ulusoy

Kolay Değil

Kolay değil

Kapıda kırk kazıklı it, tutması kolay değil,
Şifa diye ağu verdin, yutması kolay değil.

Altımda ateşten döşek, cânım canlardan tatlı,
Bırak rahat uyumayı, yatması kolay değil.

Ölüm bir mübarek arzu, vuslatıma bahane,
Acelem var, menzilime yetmesi kolay değil.

Izdıraplar tad verirken, çileden zevk alırım,
Her emrine şükür olsun, bitmesi kolay değil.

Herkes bilir, farkındadır, bu dünyanın sonu boş,
Ama dünya telaşını atması kolay değil.

Hayat şarabını sundu, dünya denen hor varlık,
Tadı zehirden zehirli, tadması kolay değil.

Bırak, gönül kuşu gitsin, zevk almaz viraneden,
Keyfince şevke gelerek, ötmesi kolay değil.

Mevsim güze yaklaşıyor, tadı kaçtı hayatın,
Tükenen ömrüme ömür, katması mümkün değil.

Hasan Ulusoy

Kuzu Dönmedi

Derdinden del oldum, nerede kuzu,
İçimde büyüyor bir çetin sızı,
Kendi koç yapılı, elâydı gözü
Kuzular içinde kuzum dönmedi
Kavurur özümü, sızım dinmedi.

Bu halimi bilir iken kendi de,
Ana, baba telâşından yandı da,
Küçükleri birer birer döndü de,
Kuzular içinde kuzum dönmedi,
Kavurur özümü sızım dinmedi.

Ben gönülü hangi dağa salayım,
Nasıl edip nerelerde bulayım,
Bilen varsa, desin, kurban olayım,
Kuzular içinde kuzum dönmedi,
Kavurur özümü sızım dinmedi.

Her gece varıp yoklarım,
Neyi varsa alır alır koklarım,
Belki gelir, diye yolun beklerim
Kuzular içinde kuzum dönmedi,
Kavurur özümü sızım dinmedi.

Hasan Ulusoy

Meğer

Meğer
Kötülük edene gücenmem artık,
İnsan doğduğunda, çiğ süt emiyor,
Bazen en sevdiği varlığı bile,
Ruhunda katledip, kendi gömüyor,

Eşrefi mahluktur, esas yapısı,
O kutlu yapıyı bozmuş hepisi,
Bir gün açılacak dostun kapısı,
Adam gibi yaşayalım, demiyor.

Tafrasına baksan, tek hakim kendi,
Bedenden akıp, toprakta tükendi,
Ne hakkı tanıdı ne nefsi yendi,
Sanki ölümsüz bir hayat umuyor.

Bir serin haberle derdi dindirir,
Bazen dert üstüne derdi bindirir,
Kulu çıkardığı yerden indirir,
Belli ki kulunun sabrın deniyor.

Ulusoy bu sırrı çözemez ahmak,
İnsana insanca, ibretle bakmak,
İnsan olan insan sonunda mutlak
Geldiği mekana geri dönüyor

Hasan Ulusoy

Merhamet Yok

Merhamet Yok

Açtığın yaranın farkında mısın?
Aşk yolunun
her yanında diken var.
Bir nefes/ bir arzu/ bir ömür,
Gidişinden beri yanarak ağlar.
Ama onda merhamet yok.

Yanarım, gidenim dönmedi diye
Bu bekleyiş
bu inleyiş ne vakte kadar?
Bir fiskeyle / bulandı birden/ aşk gölü.
Kurşunlarla indi yüreğime acısı
Güz gülleri baharla örselenmiş
İliğime kadar iner ağrısı
Ama onda merhamet yok.

Hicran...hicran...hicran...
yıktı dünyamı.
Gündüzlerin her yerinde gam tüter.
Yanan göz kapaklarım uykusuz.
Bir resmin var durup durup baktığım
Anlamadım, bizden bize ne oldu,
Ne oldu da bu ayrılış, bu gidiş
Bıraktı kendini ayrılık denizine...
Yollarda gözüm/ ümidim var yine,
Ama onda merhamet yok...

Dibinde bir ağlayan yürek var
sevda kuyusunun.
Beklerim bir gün dönüş müjdesini.
Üstünkörü sevmemiştim
bir bedeli var bunun.
Görmediğim bir yüreğe vuruldum,
Esiri olmuşum, derin duygunun,
Ama onda merhamet yok...

Hasan Ulusoy

Münacaat-1

MÜNACAAT
Şimdi yaralı gönüller
Senden merhem bekliyor.
Şimdi açıldı eller
Dizler emekliyor.
Buram buram sevda kokar
Yüreklerde adın var.
Ya ilahi emrin ile
“şifa bulur yaralar”

hep tutkunun idim...
yolunun yolcularına
hep imrenerek baktım
sana yanık gönüllere.
Bazen gelmek istedim
Ben de geleyim dedim
Nefis girdi araya
Ben nerdeyim, menzil nere.
Ümidime hazan vurdu
İçimde şeytanın kurdu
Şeytandan destek aldı
Nefsim azdı kudurdu.
Ya ilahi! Aklaşsın
Ruhumdaki karalar...

Resulün önümde kılavuz
Kararan ruhuma ışık.
Önümde gitsin ashab,
Yoksa yolum karışık,
Sana ermez ilahi...
Şeytana yoldaş nefsim
Fırsat vermez ilahi...
Sen göster de göreyim
Yolunu yolcularını
Göstermezsen gözüm
Dostun görmez ilahi...

Bu gün kadir oldu gece
Melekler saf saf inerken.
El açan kullarına acı,
Af etmeyi severken.
Çalmam başka kapıyı
Nasıl çalarım ilahi.
İsyan, tuğyan, günah
Yandım, yanarım ilahi...
Kırk yıldır yabandayım
Şimdi geldim kapına
Yolun sorarım ilahi...
Baktım, gördüm, her şey boş
Sende kararım ilahi...
Kovarsan da gitmem
Başka yerde merhameti

Nasıl ararım ilahi...
Ya sadık et yolunda
Sana sadık kul olayım
Ya da bitmez zarım ilahi....
Ben kendimden bizarım ilahi....

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Ne Oldu Sana

Yaşayıp bir zaman geldiğin yere,
Döndün bir gecede ne oldu sana.
Karlı gecelerde kızgın güneşte
Yandın, bir gecede ne oldu sana.

Yavru keklik erken indi tuzağa,
Körpecikken bindi meçhul kızağa,
Uçup gittin bizlerden çok uzağa,
Kondun, bir gecede ne oldu sana.

Şimdi bana sesin gelir her yerden,
Gittin dönmen, dönülmesi zor yerden,
Ayıklanıp bu dünyada her kirden,
Yundun, bir gecede ne oldu sana…

Gezdiğin yerlerde hayalin bitti,
Dünyanın neşesi seninle gitti,
Dosttan gelen hicran denen şerbetti,
Kandın bir gecede ne oldu sana…

Bizlerden habersiz bu gidiş niye,
Düşünmedin bunlar ne yapar diye,
Ayrılık zehrini bana hediye
Sundun bir gecede ne oldu sana…

Hasan Ulusoy

O Dağlar Bizim Dağlar

O Dağlar Bizim Dağlar
___________________Che Guaveraya şairine-

Bizim dağlarımız var dik ve haysiyetli
Kahpelere yer olmayan şerefli dağlar...

O dağlara basan düşman ayağı kırılır
O dağlar yiğitlerin hicranıyla ağlar....
O dağların doruğunu tutan bulut karadır...
O dağların başkenti değişmez; Ankara'dır...

O dağlarda mehmedimin karış karış kanı var
O dağların her taşı mübarek, her yeri aziz.
O dağların yüreğinde, kartalların özlemi
O dağların her yerini kanımızla sileriz
O dağlarda ihanete, fesatlara yer olmaz
O dağlarda gezen hain, yiğitlerle bir olmaz...

O dağlar heeey, milletimin ayyıldızı ışığı
O dağlar, Türkmen'in, Tatar'ın, Kürdün aşığı
O dağlar, millet olmuş ırklarımın beşiği
O dağlar, o dağlarda kurt bakışlı er yaşar
o dağlar esarete, o dağlar ihanete düşmandır
O dağlar mübarektir, basmış ise hain ayak, pişmandır...

O dağları ben bilirim, kardeşimle dolaştım
O dağların zirvesine bayrağımla ulaştım
O dağların şerefine gölge eden anlamaz
O dağların zirvesini seksen milyonla aştım...
O dağların tarihinde benim altın mührüm var
O dağları benim kadar tanımaz, sana anlatanlar...

O dağları sana ben niya anlatacağım Che Guevara
O dağları anlatacak kadar bana yakın değilsin
O dağları anlatacak benim olan kamramanlarım var
O dağları sana anlatanlar, o yiğidi nasıl bilsin
O dağları bizim eden sivil asker nice kahraman Türk var
O dağların nice askerleri, başında da Atatürk var...

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Onmadım Dünya

Onmadım Dünya

Önümde dururken vuslat şerbeti
İçip de kanmadım, kanmadım dünya...
Sılaya değiştim gamlı gurbeti,
Gittim de dönmedim, dönmedim dünya...

Tanıdım uzakta gezen ceylanı
Beni gördüğünde tezen ceylanı,
Kesti felek vuslat için imkanı,
Bu yüzden onmadım, onmadım dünya...

Ak benizden ay ışığı vururken,
Can bağımda körpe güller kururken,
Mum kesilip hasretiyle erirken,
Yıllardır sönmedim, sönmedim dünya...

Boyandım hasretin, keskin zehrine,
Girip arınmadım, vuslat nehrine,
Sevda dağlarından, dostun şehrine,
Halsizdim inmedim, inmedim dünya...

Mahpus benim benim kendi yurdumda
Ben mahkumum, mahkum canı derdinde,
Sevda ateşine, körük vurdun da,
Aşk ile yanmadım, yanmadım dünya...

Hasan Ulusoy

Ölen Ben idim

Ayrılık vaktini, bir akşam üstü
Bildirdiğin yerde, ölen ben idim...
Zillete düşürüp, dostu düşmanı
Güldürdüğün yerde ölen ben idim...

Zamana sırt döndüm, kızdım mekana
Kan katarken gözlerimden akana,
Haini böğrüne, zulmü arkana
Aldırdığın yerde ölen ben idim..

Sen getirdin bunca hali başıma,
Çekilmez mihneti deli başıma,
İhanet oku ile geçip karşıma
Saldırdığın gün ölen ben idim...

Ben idim sen beni, bilmez sanarak,
Dua ettim yaktığınla yanarak,
Hançer vurup yüreğime dönerek
Öldürdüğün gün ölen ben idim...

Varlıkla tanıdım, yoklukla yoku,
Menzile gitmeyen, o eğri oku,
Vicdanından söküp hakkı hukuku,
Kaldırdığın gün ölen ben idim...

Hasan Ulusoy

Ölüm Sayılır

Ölüm Sayılır
Aklını başına devşir dikkat et uyanık ol,
Yorulmak zillettir sana, zillet ölüm sayılır.
Gaflete düşerek kendi ilinde bir hain gibi,
Vurulmak zillettir sana, zillet ölüm sayılır.

Gecelerim uykusuzdur, bu sevdanın derdinden,
Koşamadım bir güzelin ömrüm geçti ardından,
İhanete kör bakıp da kendi ata yurdundan
Sürülmek zillettir sana, zillet ölüm sayılır.

Dikkat et dünyaya Bosna, Afganistan ve Irak,
Haini bağrından söküp, uzağa atmak gerek,
Müslüman olup kafirin zulüm denen ipine,
Sarılmak zillettir sana, zillet ölüm sayılır.

Allah musibet vererek, mü'min kulunu dener,
İnanan nice az var, kat kat zorluğu yener,
Seni sana düşman etmek ister gizli fitneler,
Darılmak zillettir sana, zillet ölüm sayılır.

Bir gayenin yolunda, aynı arktan akıp da,
Birlik olup yıllarca, ne hedefler yıkıp da,
Zor günde kardeşinin, kusuruna bakıp da,
Kırılmak zillettir sana, zillet ölüm sayılır...

Çevrene iyi bak iyi oku neler yazıyor,
Kimler altını oyuyor, kimler tuzak kazıyor,
Türk İslam düşmanları, kuduruyor azıyor,
Körolmak zillettir sana, zillet ölüm sayılır.

Hasan Ulusoy

Ölürüm

Can bağında biten sevda benimse
Dost gönlünde acı varsa ölürüm.
Can dediğim canan benden aralı
Yüreğimden ayrı dursa ölürüm...

Sana seni emanetim bilirken
Unutmayı ihanetim bilirken,
Gönül ardı sıra coşup gelirken,
Dost sitemli bir söz vursa ölürüm.

Kıymeti yok dost yolunda ölümün,
Mevla şahit iç dünyamda halimin
Can bağında domurlanmış gülümün
Dikenini bir el kırsa ölürüm.

Kölen olam alakanı kesme sen,
Hatam varsa, gücenme sen, küsme sen,
Yüzüm yerde nefret edip basma sen,
Zilletimi düşman görse ölürüm...

Ulusoy'um gam dağını aştım ben
Mihnet ile dert köyüne düştüm ben,
Aşkın ile elde kalem coştum ben,
Dostum 'seni sevmem' derse ölürüm...

Hasan Ulusoy

Sabahı Bilmeyen Düşler

Sabahı bilmeye düşler

Sabahı bilmedim hiç.
Hikayelerinde dinledim,
Zamanın...
Ben neyine hevesliyim,
Bilmediğim gönülün
Bilinmez sevdanın...
Çile mi?
Çektiğim işte...
Der mi?
Gördüm işte.
Zulmünü gördüm sevgilinin,
Gönlümü gönül bilmeze
Her verişte...
Şafakları hissettim bazen
Ömrüme bedel,
Sabahsız...
Zift renkli gecelerde.
Aradım gönlümce;
Sordum kendimce.
Kızıllaşan ufuklar zarif,
Beyazlar ince.
Bir bakarım bulanır,
Kire batar çıkar, önce.

Sonra?
Ağarır kirlerden arınarak,
Sıyrılır beyazlanmak için,
Karanlıktan, kendince.
Daha sonra...
Kıymeti çakar şafakların.
Bir düşten ayılırım.
Yine geceler...
Kör karanlık.
Gönlüme ışık düşerken
Bir anlık.
Sızısına bürünerek kaybolurum,
Varlığımla,
Varlığında gecenin...
Düşlerim donar
Sıcağında zamanın.
Ve yıkılırım sevdanın küllerinde.
Sonra ne olurum,
Bilinmezde, bilemem...

Hasan Ulusoy

www.antoloji.com - kültür ve sanat

Sana Geldim Bayram Diye

Sana Geldim Bayram Diye

Hasretin gamı derdi, üzerimde dağ gibi,
Bir bayram arifesi göklerin yükü bende.
Bir çaresiz kuş kalbim, çırpınır da varamaz.
Adet olmasa da doğrul, bak perişan halime
Yanarken yüreğimde hasretin çırağ gibi...

Ben bile duymuyorum, bu sessiz çığlığını,
Acılarla yıllarca, haşir neşir yüreğim.
Her gece bir yanımda, ateş parçası hasretin
Her gece bin yerimde, ağrısı var gurbetin
Taşıyamıyor yürek, senin ayrılığını...

Takvimler bahtım gibi, kapkara günler sunar
Hasretin zehir renkli, keder dolu tasında
Bayramlar acı verir, bayramlar bayram olmaz
Fersah fersah ötede, neşe huzur, saadet
Hepsi senin hasretinle, alev alarak yanar...

Yanına geldim al götür, misafir et evinde
Oğlum, diye gelen bir baban misafirindir
Hiç olmazsa hoş geldin, deyip uzat elini
Adetin değil belki, mümkün değil ses vermen
Gösterip hayalini, mutlu et kutlu günde...

Dudağından dökülen sözlerini özledim,
Işığa ışık olan yüzlerini özledim
Baktıkça doymadığım gözlerini özledim
Özledim, çok özledim, yalnızlığım yanışım,
Sarılınca kokunu, ten terini özledim...

Sen hala görmez misin, ateşten ırmakları
Yangınların için de, göyünen bahtsız adam
Bir busen söndürecek, içimdeki yangını
Bir dokunman yetecek, bir sarılmam, koklamam
Gel bir kez sarılayım, gönlümün nurlu varı...

Bu acıyı çekerken, bunaldım yıldım oğul
Bu yaşımda dertleri, acıyla aldım oğul
Yarın bayram gelince, herkes bayram ederken
Ananla bir köşede acılarla baş başa
Vuslat gününe kadar, yaşarken öldüm oğul

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Selamlaştım

Selamlaştım

Doğdum,
Ölüm ile selamlaştım önce.
Çığlığıma sevinenler oldu,
Sevindiler doğduğuma.

Tarladan yorgun dönen
güneşi yolcu ederek...
Kulağıma ezan okudu bir ihtiyar/ bir de sala..
Biri doğum müjdesi, öteki ölüm ilanı...

Çiseleyen yağmurlarla tanıştım
Kovanında inildeşen arılar,
Ve ak koyunlar, kuzusuyla yan yana.
Biri yavru, biri ana...

Anamdan önce o öğretti şefkati,
Dağlardan inerken
dinledim hicran duygularını.
Kimselerin görmediği yerlerde ağladım
Anasından uzak kalan kuzuya.
Ben de koyun gibi dolaştım, yana yana...
Sımsıkı sarılırken anama

Ezan bekledim ramazan akşamları,
Minarede hocayı...
Çatlayan dudaklara ilk müjdeyi ben verdim.
Aksakallı dedelere ben saki oldum,
Ellerimde dağıttım vuslat şerbetini...

Azrail'in yol başında duruşu
Önce gönlümü göyündürdü
Sonra mihricanla bir olup üşüttü gülleri..
Gülden önce ben öldüm,
gülden önce ben...
Acemilik çekmeyeceğim ölürken...

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Sen Bilmesende

sen bilmesen de

Çatlayan topraklar
kıvam buldu seninle...
Yüreğinden akan yaşlar,
nefesledi yokluğunda sevdanı...
Sönmem diyen ocaklar
alev aldı seninle...

Geldiğin geceyi düşündüm.
En gamlı türkülerle,
indiğin gün gönlüme.
Telaşından sönen yıldızlar,
kaybolan mekanlar vardı.
Türkülerin sancısıyla
kederiyle beraber
kimler kaldı seninle...

En gizli çığlıkların aktı gitti,
yüreğimin derinliklerine.
Diz çöküp kaldırdığım ellerim,
niyaz için gözlerimden sel döktü.
Yokluğunda çılgınlaşan yüreğim,
çok bunaldı seninle...

Kar eridi, öksüzleşti kardelen,
hayret etti,
her gören,
her gelen.
Bir aksak karıncanın didinmesi,
bilinmez bir mekana çekti yolumu.
Yanan yaraların beklentisi,
ne bir merhem, ne derman.
Çileler bile şekerlendi, tatlandı,
keyfe daldı seninle.

Kervanı basıldı hayallerimin,
en şirret çetelerle cedelleştim.
Farkımda değildi dünya,
farkımda değildi eşya.
Ne gelişimin,
ne gidişimin.
Tohumlar taşa düştüğü vakit,
hissederken ölümün ayazını.
Dinlemek neyime artık,
sevgilinin, sevdalının nazını.
Gönül; dikenleri bile,
çiçek bildi seninle. Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Sen Varsın

Sen Varsın

İlk derdim sen
İlk sevdam sendin.
Şimdi sen yoksun,yoksun sen.

Ruhum sürgünde
Sıla gurbetim.
Gurbette bir öksüz
Bir yetim....
Gam çekerken/ takdir dedim,
Mihnetin mahkumu
Benim ben.
Gönlümde göyünmeler,
Yüreğimde ağrılar
Ağrıların özünde
Senin sevdan
Senin özlemin
Sen varsın...

Başka gözler görmez şimdi
Görmez seni
Sakladım yüreğime
Güzelliklerini...
Bu dağda gezen
Sen varsın...

Senin adınla söylenir adım
Önce seni söylerler
Sonra da beni söylerler.
Apoletsiz unvanım
Sensin sen...

Sen olmayı, bendeki sen
O kadar istedim ki, ekmek aş, su kadar.
Öyle tutuldum ki sana
Öyle vuruldum ki,
Bayrağın vatana tutkusu kadar.
Yandığım günler oldu
Sönmeyi düşünmedim.
Hasret karabasan oldu
Ağrılarım büyüdü
Dönmeyi düşünmedim.
Ateşim sen idin,
Dumanım sen...
Bende olan her şey,
Her şeyde sen varsın.....
Sen varsın, sen...

Hasan Ulusoy

Sensiz Yürüyorum

Sensiz Yürüyorum

Sensiz yürüyorum,
Ne umudumda hayat, ne gönlümde huzur var
Sonu meçhul bir yol
Ötelerden ötede, tek seni, tek seni görüyorum.

Ve bir mübarek gün
Karanlıkları yırtarak düşüyor gönül ufkuma
Ellerimde saçların
Yıldızlardan ilham alıp, mısra mısra örüyorum...

Arkama bakıyor
Kaybolan canlara takılıyor bir anda gözlerim.
Hicran türküleri
Sarmalına almış gönülleri, uğrun uğrun yakıyor.

Ve mübarek bir ses
Yankılanır yamaçlardan, döner geriye, bana gelir
Yüreğimde umudun
Seni andığımda başlıyor, hayata karşı heves.

Sensiz yürüyorum
Tırnaklarım sızılarla ağrılarla büyüdükçe büyüyor,
Bırak beni mutlu ol
Mutluluğu yüreğinde ben olmadan görüyorum
Ayrılık kararına şimdi hak veriyorum....

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Sevda İçin

SEVDA İÇİN

Bir canı gezdik,
Her yanı gezdik,
Cihanı gezdik,
Bir sevda için.

Her göze baktık,
Bir göze aktık,
Dünyayı yaktık,
Bir sevda için.

Dostumun kendi,
Kendini yendi.
Dengime indi,
Bir sevda için.

Olmazlar oldu,
Dolmazlar doldu,
Can bela buldu,
Bir sevda için.

Olmadı susan,
Dost cana basan,
Tükendi Hasan,
Bir sevda için.

Hasan Ulusoy

Sevdaların Geleneği

Sevdaların geleneği

Kuytularda saklı durur güzellik,
Her tepede ayrı ayrı renk gizli.
Her mevsimde bir mevsimin özlemi.

Zamanı zamanda tutan bir el var,
Güzelliği güzel eden güzel var,
Bu yüzden limanda durur bu gemi.

Kubbelerin zirvesindeki ses,
Bir serçenin çırpınışı hoş gelir,
Birileri sürer devranı demi..

Tüllerde görünen kelebekler,
Yüreklerde uçuşur, gönüllerde gezer.
Sevdaların geleneği böyle mi?

Hasan Ulusoy

Sevmiyorum Yağmurları

Sevmiyorum Yağmurları

Severdim yağan yağmurları,
Yıkandığın hissederdim yüreğimin.
Ümitlere prangalar takılmış,
Canım can derdine düştü şimdi,
Ümit şehrim uçtan uca yıkılmış,
Canımı incitir düşen damlalar…

Geceleri umudumu ıslardı gözlerim,
Haylimde gülen yüzlü yar vardı.
Bir ağrılı kuş inerdi yüreğime
Benim ile ağlardı.
Seyrederdim yağan yağmurları,
Vuslatın ümidi ile…

Bir yeni yangın sardı yüreğimi,
Söndürmek için gezerim caddelerde.
Başımda bilinmedik gaileler,
Yüreğimi çatlatırken ağrılar,
Az ötede sancı çeken bir gül var.
Onun ağrısı ile yüreğim yanar.

Severdim yağan yağmurları,
Ebemkuşağını seyrederken onu görürdüm.
Yedi rengin ötesinde gülen bir yüz,
Narince bir selvi gelirdi önüme.
Seyrederdim, kendisinden habersiz.

Yağma artık…
Söndürmedikten sonra yanan yüreğimi.
Düşen her damla ile yeniden tutuşan canım,
Dayanmıyor yağışına.

Soframın tadı yok, aşımda zehir kokar.
Ağrılar örter beynimi.
Bir ölü yatar ruhumun derince yerinde.
Taşlarında benim adım yazılı.
Sonra bir ince ses çığlığa döner.
İki yaşlı göz uzaktan bakar.
Sevimsizleşen dünyada,
Yağmur ateşime alev verir,
Yanmadık yerimi yakar.
Gecelere naz döktüğüm günleri arıyorum,
Bilmediğim sokaklarda gezerken.
Sevmiyorum artık yağmurları,
Sevemiyorum,
Canım ağrılar çekerken.
Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Sigara

Senelerdir dudağımdan düşmedi,
İyi günde, kötü günde bu zıkkım.
Sağlığımı alıp, derde düşüren,
Bir tatlı beladır, bende bu zıkkım...

Rahat yürümemi bana düşletti,
Dumanıyla ak benzimi haşlattı
Gözlerimde morarmalar başlattı,
Sanki çıban oldu tende bu zıkkım...

Hafif bir yokuşu dağ etti bana,
Hayatı bozulmuş bağ etti bana,
Bezdirdi canımdan çoğ ettirdi bana,
Katranı, zehriyle, kanda bu zıkkım...

Sabahları öksürükle kaldırır,
Mikrobuyla her hücreme saldırır,
Sinsice içerden, yıkar öldürür,
Alçak bir tehdittir, canda bu zıkkım...

Aklı olan bu zıkkımı yakmıyor,
Tenezzül ederek, dönüp bakmıyor,
Alışınca hiç aklından çıkmıyor,
Her gün, her vakit, her anda bu zıkkım...

Ulusoy'um, Rabbim versin nefretin,
Bu zıkkımla, kıymeti yok servetin,
En çetin düşmanı, kemiğin etin,
Bir yanda sıhhat, bir yanda u zıkkım

Hasan Ulusoy

Sorma Nedendir

Sorma Nedendir

Uykum yok, uykusuzum, sabaha kaç kala bilmem
Yoklukta varlığı hayal eden bir meczup gibi
Kara bir nehir çağlar dışarıda, sularında canlı yok
Birkaç gariban kulaç atar, umutları kararmış
Sorma nasılsın, diye/ bilemem...

Uykum yok, uykulara muhtaç gözlerim
Aralanan perdeden seyreder sokak lambalarını
Bir sokak kedisi dolaşır körleşen karanlıkta
Ve boğuşan köpeklerin gürültüsü
Sorma nedendir, diye/ bilemem.

Güldüğün zamanları hatırlıyorum, güldüğün zamanları
Gamzelerde açan gülleri topluyorum dudaklarımla
Gönlümü gülşen eden duygularla konuşuyorum
Ve bir umutsuzluk tüketiyor karşımda seni
Sorma nedendir, diye/ bilemem.

Kan dolu bir kovada arıyorum sevda incisini
Ellerimin kanı yüreğimi boyarken kızıla
Açlığını hissediyorum zamanın ihtirasından
Beynimi biçen bir aletin alevli sesi bozuyor hayallerini.
Sorma nedendir, diye/ bilemem.
Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Suçum Var Benim

Ah, bir kere soran olsa derdimi,
Bakar, görür, nasıl acım var benim,
Derdimi anlayıp, bana yanacak
Ne anam, ne babam, bacım var benim.

Oğul gördüm, atasözü tutmayan
Hayır yola yürümeyen, gitmeyen
Gün geçtikçe artan, ama bitmeyen
Bazı beyinsize öcüm var benim.

Yâr gönlümü, vefâsıza yer etti,
Başkasını göstermedi, kör etti.
Namertleri, başımıza er etti,
Sanma, defedecek gücüm var benim.

Bu kadar yaşadım, hâlime şaştım,
Bu düzenle bilmem nasıl anlaştım,
Bilmem isyan edip, haddimi aştım,
Bilmem affedilmez suçum var benim.

Dostum mu var kalp kapımı yoklayan
Düşmanıma dersin verip haklayan
Hazırlanmış, yüce emri bekleyen
Yürümeye hazır göçüm var benim.

Hasan Ulusoy

Şafaktaki Umutlar

Şafaktaki umutlar

Kirli mavileri örter üstüme yorgan gibi,
Uzaklarda sükse yapan, o serseri bulutlar.

Geçirmiş kader boynuma, çelikten urgan gibi,
İşitirim saklılardan, bu urganda umut var.

Hassaslaşan yüreğimde titrek ışıklar gibi,
Bir cılız sevda görünür, şafaktaki umutlar.

Suların yüreği susuz, hicrânın ateşi ile
Vuslat cüret ister ama, yürek köhne umut âr.

Güneş elem kokar şimdi, ufuklar mavi/kara
Vakit yaz, yüreğim ayaz, günü tutan bulut var.

Yürü yorgun gönül yürü, savaş, sevda, kan ister,
Kızıllık içinde biter, sabah olur akşamlar.

Hasan Ulusoy

Şikayet

Şikayet

Ayrı düşen aşıkların, yüreğini yar da bak
Bir parçası kendindeyse, bir parçası yarde bak.

Yılların mihneti ile, sarmış ruhu bedeni
Doktoru çaresiz eden, şu ölümcül derde bak....

Zamanenin zilletine, canla gönül dayanmaz,
Namertlere açmış avuç, şu haşmetli merde bak.

Ana ata hakkı yokmuş, edep erkan töre yok,
Cemiyette yalnız yaşar, gam taşıyan ferde bak...

Yönetenler pazarlıyor, en mukaddes varlığı
Dört zirgile seyran yeri, şu mübarek yurda bak...

Hasan Ulusoy

Talihe Doğru

Talihe Doğru

Kara yeller ak bahtı mı üşütür
Ruhumdaki güzelliğe çiğ düştü.
Kör karanlık ak günüme ışıktır
Fırtınalar öz dünyama üşüştü
Karlar indi odama.

Yosun renkli sular, durgun mu durgun,
Vurulmuş ayağına, beton pranga.
Eriyen buzlara karışan günler
Vuruldu önümde gün manga manga.
Ömür mahkum idama...

Sana yönelirken, uçan serçeler,
Sana gelir daldan inen her yaprak
Yüzünü dön bana, karalı talih,
Çevir sayfaları, bir bir açarak,
Bana da göster ama....

Göster birer birer, sayfalarını,
Oku, okut, tek tek, gizli kalmasın
Ne var ne yok küf kokulu kitapta
İkimizden başka bilen olmasın
Düşman yağar dünyama...

Hasan Ulusoy

Hasan Ulusoy

Ters Uyum

TERS UYUM

Bende uydum, bu düzenin çarkına,
Yola giden, yolda kalsa bana ne.
Komşuluk hukuku, aklıma gelmez
Aç yaşasa, hasta olsa bana ne.

Menfaatsiz, hiçbir işte olamam,
Para yoksa, bildiğimi bilemem
Dostum hastalansa, çıkıp gelemem,
Bırak hastalığı, ölse bana ne.

Hırsım hiç yok idi, arttıkça artmış,
Vicdanım sızlamaz, perdeyi yırtmış,
Müslümana bile, zenginlik şartmış,
Ruhum feyiz ile, dolsa bana ne.

Parası olanı, sever sayarım,
Fırsat verse parasını sayarım,
Parasızı, sanma adam sayarım,
Alim olsa, ilim bilse bana ne.

Böyle değil idim, bozdum kendimi,
Uymadım düzene, üzdüm kendimi,
Hain hanesine, yazdım kendimi,
Artık, doğru beni bulsa bana ne.

Hasan Ulusoy

Teslim Ettim Ellerine

Teslim ettim ellerine...

Sana saklamam gereken bir sırrı açtım,
Hiç acımadan/ merhametsizce
Teslim ettim ellerine...

Kederli gözlerinde buğulanan duygudur
Benim sana verdiğim o cevhere dikkat et.
Aç bırakma, açıkta koyma
Hele senden başkasına gösterme bile...
Yoksa benim gibi bedbaht olursun...

Kıymetini bilemedim sırrımın,
Teslim ettim ellerine korkmadan.
Aptalca güvenmemdendir belki.,
Belki de sana olan sevgimden.
Acımadan, teslim ettim ellerine...

Biliyordum, uzaklarda ezgin duran bu gönül,
Biliyordum, senden acı yel değer.
Ölür müydü ellerinde bu sevdanın sırrı,
Saklayıp sana vermeseydim eğer.

Sana seni sevdiğimi söylemeyecektim,
Vermeyecektim ellerine bu sırrı...
Koruyacaktım, saklayacaktım koynumda yıllarca,,
O hep kıymetlenecek, büyüyecek, gürbüzleşecekti.
Ama hep benim olacaktı,
Hiçbir kulağa, hiçbir yüreğe layık görmemiştim onu...

Ateşteki gönül göyünmesiydi belki
Belki cansız inerken yüreğine sır denen varlık.
Senin anlayışın mı örseledi, ezdi bilemem.
Yüreğimin en dibinde bir mezarda yatan o
Yüreğimi gece gündüz sızlatan o.

Sana saklamam gereken bir sırrı açtım,
Hiç acımadan/ merhametsizce
Teslim ettim ellerine...

Hasan Ulusoy

Tutunmak

Tutunmak
1

duramıyorum, bu çılgın sele karşı
Köklerim iplik iplik teker teker sökülüyor.
Direniyorum, olan gücümle, çırpınıyorum.
Bittiği yerde ümidimin,
Bir el bekliyor gözlerim insanlardan.
Uzanan bir merhamet eli yok, göremiyorum...

Kalabalık seslerin arasında tükendi sesim
Taşların her birinde benden kalan bir parça,
Bu çılgın gidişin önünü alamıyorum.
Asrın fırtınaları bende mecal koymadı
Yüreğimde düğümlenen, saklı kalan hevesim
Bir çıkış yolu var belki/ bulamıyorum....

2

Rahlesinin başında ak sakallı ihtiyar,
Bir merhametli varlığa, varlığıyla sığınmış.
Bir körpe kuzu arar, sürülerde anayı.
Bir küçük masum yılan, korkudan akar gider
Tutunduğu dalların yıkıldığı vakitte
Yuvasından saçılan yavrularla ağlarım.
Bir meskende iskan edip, bir beldede kalamıyorum...

Hasan Ulusoy

Var İmiş

Sandım ki dünyada dediğim olur,
Yaptığımı takdir eden var imiş.
Bunca zaman hayli saltanat sürüp,
Boş devranı koyup giden var imiş...

Su yerine akrep döner testinde,
Ne anladın bunca yaşa bastında,
Bu gün dolaştığın mülkün üstünde,
Vakt-i zamanında deden var imiş...

Kimi huzur bulmuş, kimisi çile,
Kimi sevgi görmüş kimisi hile,
Koskoca alemi işaret ile,
Koyun güder gibi güden var imiş...

Kimi pişman olmuş, bağrını döver,
Kimi kaderine başını eğer,
Son nefeste dünya kaç para değer,
Anlarsın insanlar neden var imiş...

Hasan Ulusoy

Varım

Varım...

Güz mevsimi mihricandan korkarım.
İkindi günü kadar kalan bir ömür
Hedefler uzaklaştı, gayeler yarım.
En tatlı hülyaları, gerçeklerde kaybettim,
Yaşamanın en dibinde bir meskende beklerim.
İrinli tasları bal diyerek sundular
Bilmiyorum ben kendimi hangi yerde kaybettim.

Nelerin vardı vaadinde ey köhne dünya
Hangi amaçlarla yürümeye başladım.
Bitmez ihtirası koyduğunda gönlüme
O gönül ki, aman vermezdi ölüme.
Ama/
Zaman geçti yavaş yavaş erimeye başladım.
Yaşamanın en dibinde bir meskende beklerim...

Ellerimi tutmadan uzatılan eller
Yüreğimi alıp gitti, mihnet çeker gönüller.
Bir avuç zift uğruna yok olurken maviler
Bir nefeslik hayatın neresinde ben varım,
Dün kü çocuk, dünkü yiğit, bu günkü ihtiyarım.
Sorarlar: Nasılsın?
İyiyim dostlar, hem de çok çok iyi,
Hayalimde tahtta tutar seyrederim maziyi.
Çok şükür bu günlerde nefesim var, yaşıyorum.
Sizin anlayacağınız; yaşıyorum ve varım...
27.02.05

Hasan Ulusoy

Varmış

VARMIŞ-

Vefa umdum, çile gördüm, yar sevdadan habersiz.
Korkudan çatlar yüreğim, yâr cânında cân varmış.

Sabahları inileyen, sefil bülbül zevk bilmez,
Onun dünyasını yıkan, acı mihricân varmış.

Derdin fırtınası, dönüp durur gitmez başımdan,
Tükenmedik gecelerde, doğmak bilmez tan varmış.

Ağlamadan geçmez günüm, yüreğimi dert üzdü,
Yüreğimde dinmez sızı, gözlerimde kan varmış.

Yâr sevdâmı bilemedi, gerçi ben söylemedim,
Aşkı gönülden sezmeye, âşıkta imkân varmış.

Beklerim hep sabah akşam, yâr yolundan geçerken,
Gözgöze gelmemiz için, nasip de bir an varmış...

Ulusoy derdin sırrını, derdi bilen çözermiş,
Bilinmedik sevdâlara, ben gibi kurban varmış.

Hasan Ulusoy

Yağmadı Yağmur

Yağmadı Yağmur

Yine bu günde yağmadı yağmur,
inmedi rahmet.
Bir göcekte bin ağrı,
susuzluktan bunalmış,
dudakları hararetten
sancı çeken böcekler.
Rahmet için yanar iken boz toprak,
Yine bu günde yağmadı yağmur,
inmedi rahmet.
Yangın yerine benzer dünya,
küllere imrenir eşya,
taş yanık, toprak yanık.
Bitmeyen acıların içinde bekleyen,
çileli gönüller gibi.
Her can el açmış bekler,
sütten kesilmiş analar,
aç bekliyor bebekler.
Deli rüzgar küskün, kaçık bu illerden.
Getirmiyor, hayat yüklü bulutları.
Bu illerden kaçıp giden her bulut,
bilmiyor ki, biten hayal,
sönen umut.
Oyuncakları telef olmuş çocuklar,
rızkı biten hanelerde perişan.
Yuvasında kuş bezgin,
yavruları aç bekler.
Yine bu gün yağmadı yağmur,
inmedi rahmet.
Topraklar susuz, insanlar umutsuz.
Bekleşir, yağmurlar yağana kadar.

Hasan Ulusoy

Yaklaşma

Yaklaşma

Sitemlenip ağlayarak, benden bana yaklaşma,
Fani beden içindeki, candan câna yaklaşma.

Yaz ağladı, kış ağladı, bahar niçin gamlanır.
Yâr gönlünde gül açınca, mihricâna yaklaşma.

Üç cepheli bir dünya ki, bir tarafı virâne,
Bu viranda beklemekten geldi gınâ yaklaşma,

Yar sinesi gam pınarı, içmek câna hoş gelir,
Dudak vurdum içmek için, kana kana yaklaşma.

Fesat ruhlu ahbap, şeytan ruhlu dost,
Şâhların şâhı olsa, o divana yaklaşma.

Hasan Ulusoy

Yar Bilmez Bunu

Yar Bilmez Bunu

Dolandım etrafında, yar dönüp de bakmadı
Vazgeçmeyi istedim, ya gönül bırakmadı.

Taş kesildi varlığım, yoklar ile eş oldum,
Ahı yaktı bağrımı, ateş cismim yakmadı.

Can gözüm göle döndü, ten gözüm perdelendi
Seller bastı gönlümü gözümden yaş akmadı.

Bir tufandır bastı geçti cismi canı yıktı da
Harap oldu varlığım gönül evim yıkmadı.

Ben sustum, dilim durdu gözlerimle konuştum
Anlatam dedim derdim, yar gözüme bakmadı.

Yol tükendi can ilinde, canım candan habersiz
Ümit ettim bilsin diye yar vebalden korkmadı.

Sevmişim yar anlamaz, gönlü virandır sanki,
Girem dedim yar gönlüne, himmet edip sokmadı...

Hasan ULUSOY

Hasan Ulusoy

www.antoloji.com - kültür ve sanat

Yar Gelmedin Bir Türlü

Bunca yıldır hasret denen acılara baş eğip,
Ezildikçe ezilmişim, yar gelmedin bir türlü.
Zaman varlığımı damla damla eritti şimdi,
Kapdan kaba süzülmüşüm, yar gelmedin bir türlü.

Kuşlar kanadına aldı, şuurumu götürdü,
Boyun büktüm yaban eller, hürriyetim bitirdi,
Bir sam değdi ak gülümü boz toprağa yatırdı,
Gam çekerek üzülmüşüm, yar gelmedin bir türlü...

Tebessüm dudaklarımdan, yıllar oldu gideli,
Yüreğimde sancılar var, bana veda edeli,
Çekilmedik acılarmış, yaşamamın bedeli,
Hem bezmiş hem bezilmişim, yar gelmedin bir türlü.

Bilinmedik bir Leyla'nın, gamlı mecnunu oldum,
Hasretinden efkar alıp bitmez derdinen doldum,
Bilinmez bir mekan bulup, yıllarca saklı kaldım,
Hainlerce sezilmişim, yar gelmedin bir türlü...

Gamlı gönül heves eder, bu dünyanın nesine,
Ses veren yok yüreğimin, bu acılı sesine,
Bilinmez adımı bulup, gam hanesine,
Kaderimle yazılmışım, yar gelmedin bir türlü.

Hasan Ulusoy

Yıllar Var ki

Yıllar var ki sinem göyünür durur,
Beni böyle eden gam mı, yara mı?
Ya ölür kurtulur, ya şifa bulur,
Saraydı doktorlar gelip yaramı.

Ne mihnet ne acım, bitmedi gitti,
Kader varlığımı, yakıp eritti,
Muhannetin derdi ile çürüttü,
Göremedim bir gün bahtı karamı.

Gözlerim yaşını acıdan aldı,
Döktü deniz edip içine daldı,
Bana hatırası bir resim kaldı,
Bilemedim kaderdeki sıramı...

Gönül gönülsüze vuruldu geçmez,
Alışmış hicrana, vuslata göçmez,
Gözlerim fark etmez, idrakim seçmez,
Kaderin yazısı ak mı, kara mı?

Umutlarım bezgin düştü sevdadan,
Bezgin gönül üzgün düştü sevdadan,
Dediler nasibin al git, dünyadan,
Yoksa gedikteki benim sıra mı?

Hasan Ulusoy

Zamanı Gelince

Zamanı Gelince

Her şeyin sahibi odur,
Verir zamanı gelince.
Doğarken görmez her çocuk,
Görür zamanı gelince.

Emri ile bahar gelir,
Dallar canlanıp yeşerir,
Çiçek açar, meyve verir,
Kurur zamanı gelince.

Dumandır dağların varı,
Sabırla bekler baharı,
Zirvesinde duran karı,
Erir zamanı gelince.

Her nefsin ıslahı gerek,
Hesap günün düşünerek,
Girip mezarlığa tek tek,
Çürür zamanı gelince.

Güle benzeyen bebekler,
Şefkat ister, sevgi bekler,
Dizleri tutmaz emekler,
Yürür zamanı gelince.

Uzun tutma hevesini,
slaha çalış nefsini,
Ecel ölüm pençesini,
Vurur zamanı gelince.

Ulusoy'um bakmaz çağa,
Hazan vurduğunda bağa,
Musalladan mezarlığa,
Varır zamanı gelince.

Hasan Ulusoy